

Еванђеље по Јовану

Исус – утеловљена реч

¹ У почетку је био Он – Реч, и Он – Реч је био са Богом. Он – Реч био је Бог.

² Он је у почетку био са Богом.

³ Све је његовим посредством постало и ништа што је постало није постало без њега.

⁴ У Речи је био живот и тај живот је био светлост људима.

⁵ Светлост светли у тами, и тама је не надвлада.

⁶ Бог је послао човека по имену Јован.

⁷ Он је дошао да сведочи за светлост, да сви у њу поверују.

⁸ Јован није био светлост, него је сведочио за светлост.

⁹ Истинита светлост, која обасјава сваког човека, дошла је на свет.

¹⁰ На свету је био, и свет је његовим посредством настао, али га свет није препознао.

¹¹ Својима је дошао, али су га његови одбацили.

¹² А онима који су га прихватили, дао је право да постану деца Божија, онима који верују у његово име.

¹³ Они нису рођени ни од крви, ни од жеље тела, ни од воље мужа; њих је Бог родио.

¹⁴ Реч је постала тело и настанила се међу нама. Видели смо његову славу, славу коју има од Оца као јединорођени Син пун милости и истине.

¹⁵ Јован је сведочио за њега кличући: „За мноме долази онај који је изнад мене, јер је постојао пре мене.“

16 Из пунине његове милости сви смо примили милост на милост,

17 јер је Закон дат преко Мојсија, а милост и истина наступише посредством Исуса Христа.

18 Бога нико никад није видео, јединорођени Бог, који је у Очевој крилу, он га је објавио.

Сведочанство Јована Крститеља

19 Ово је Јованово сведочанство. Јевреји из Јерусалима су послали к њему свештенике и Левите да га питају: „Ко си ти?“

20 Јован је признао, и није порекао, него је отворено рекао: „Ја нисам Христос.“

21 Онда су га упитали: „Па ко си онда? Јеси ли ти пророк Илија?“

„Нисам“ – одговори Јован.

„Јеси ли Пророк?“ – питали су га.

„Нисам“ – одговорио је Јован.

22 Они му онда рекоше: „Реци нам ко си, да можемо да одговоримо нешто онима који су нас послали. Шта ти кажеш о себи?“

23 Он им одговори речима пророка Исаије: „Ја сам онај чији глас пустињом одзвања: 'Поравнајте пут Господњи!'“

24 Тада су га фарисејски посланици

25 упитали: „Па, зашто онда крштаваш кад ниси ни Христос, ни Илија, ни Пророк?“

26 Јован им одговори: „Ја крштавам водом, али међу вама стоји један кога не познајете.

27 Он долази после мене, а ја нисам достојан да одрешим ремење на његовој обући.“

28 То се догодило у Витанији, с друге стране Јордана, где је Јован крштавао.

Исус – Јагње Божије

²⁹ Следећег јутра је Јован видео Исуса како долази к њему, па је рекао: „Ево Јагњета Божијег које уклања грех света.

³⁰ Ово је онај о коме сам рекао: 'За мношвом долази човек који је изнад мене, јер је постојао пре мене.'

³¹ Ја нисам знао ко је то, али сам дошао да крштавам водом, да би се он објавио Израиљу.“

³² Јован је посведочио ово: „Посматрао сам како Дух силази са неба у облику голуба и остаје на њему.

³³ Ја нисам знао ко је то, али онај који ме је послао да крштавам водом, рекао ми је: 'Када будеш видео да Дух силази и остаје на некоме, знаћеш да је то онај који крштава Духом Светим.'

³⁴ И пошто сам видео, изјављујем да је он Син Божији.“

Исусови први ученици

³⁵ Следећег јутра је Јован опет био тамо са двојицом својих ученика.

³⁶ Видевши Исуса како пролази онуда, рекао је: „Ево Јагњета Божијег!“

³⁷ Када су она два Јованова ученика то чула, кренуше за Исусом.

³⁸ Исус се осврнуо и опазио да она двојица иду за њим. Упитао их је: „Шта тражите?“

Они одговорише: „Рави (што значи: 'Учитељу'), где станујеш?“

³⁹ Исус им рече: „Дођите и видите.“

Дошли су и видели где станује, те су остатак дана провели с њим. Било је око четири после подне*.

⁴⁰ Андрија, брат Симона Петра, био је један од оне двојице који су пошли за Исусом након што су чули шта је Јован рекао.

* **1:39** Дословно: око шестог часа.

41 Он је прво нашао свога брата Симона и рекао му: „Нашли смо Месију“ (што значи: „Христа“).

42 Онда га је одвео к Исусу. Када га је видео, Исус је рекао: „Ти си Симон, син Јованов, али зваћеш се 'Кифа' (што значи: 'Петар'[†]).“

Исус позива Филипа и Натанаила

43 Следећег јутра Исус је одлучио да иде у Галилеју. Нашао је Филипа и рекао му: „Пођи за мном!“

44 Филип је био из Витсаиде. Андрија и Петар су били из истог места.

45 Филип је нашао Натанаила и рекао му: „Нашли смо онога о коме је Мојсије писао у Закону и о коме су писали Пророци. То је Исус, син Јосифов из Назарета.“

46 Натанаил рече: „Може ли ишта добро да дође из Назарета?“

Филип му одговори: „Дођи и види.“

47 Исус је видео Натанаила како му иде у сусрет, па је рекао за њега: „Ево правог Израиљца у коме нема преваре.“

48 Натанаил га упита: „Одакле ме познајеш?“

Исус му одговори: „Пре него што те је Филип позвао, видео сам те под смоквом.“

49 Натанаил му одговори: „Рави[‡], ти си Син Божији, ти си Цар Израиљев!“

50 Исус му рече: „Верујеш зато што сам ти рекао да сам те видео под смоквом. Видећеш и веће ствари од овог.“

51 Још рече: „Заиста, заиста вам кажем: видећете отворено небо и анђеле Божије како узлазе и силазе ка Сину Човечијем.“

[†] 1:42 Име *Петар* долази од грчке речи *петрос* што значи *стена*.

[‡] 1:49 На арамејском и јеврејском *Учитељу*.

2

Свадба у Кани галилејској

¹ Трећег дана је била свадба у Кани галилејској. Тамо је била и Исусова мајка.

² Исус и његови ученици су такође били позвани на свадбу.

³ Када је понестало вина, рече Исусу његова мајка: „Немају више вина.“

⁴ „Није твоје да ми говориш шта да чиним – рече јој Исус. Мој час још није дошао.“

⁵ Исусова мајка рече слугама: „Радите све што вам каже.“

⁶ Тамо је било шест камених посуда за воду, које су по јудејским прописима служиле за обредно прање. У сваку је могло да стане око два или три метрита*.

⁷ Исус рече слугама: „Напуните посуде водом.“ Они их напунише до врха.

⁸ Затим им рече: „Захватите сад и однесите трпезару да окуси.“

Они му однесоше.

⁹ Трпезар је окусио вино које је постало од воде, али није знао одакле је. То су знале слуге које су захватиле воду. Трпезар је онда позвао младожењу

¹⁰ и рекао му: „Сваки домаћин прво износи добро вино, а кад се гости опију, онда слабије. А ти си чувао добро вино све до сада.“

¹¹ У Кани галилејској је Исус учинио свој први знак и тако показао своју славу. Ту су његови ученици поверовали у њега.

¹² После овога је Исус са својом мајком, браћом и ученицима отишао у Кафарнаум. Остао је тамо неколико дана.

* **2:6** Око 100 l воде.

Исус наилази на веру и неверу код људи

Исус истерује трговце из храма

¹³ Пошто се ближио јудејски празник Пасха, Исус је отишао горе у Јерусалим.

¹⁴ У храму је затекао продавце волова, оваца и голубова и мењаче новца како седе за својим тезгама.

¹⁵ Исус је начинио бич од узица и истерао из храма све продавце, овце и волове, а мењачима новца расуо новац и испревртао тезге.

¹⁶ Продавцима голубова је рекао: „Носите ово одавде! Не правите тржницу од Дома мога Оца!“

¹⁷ Његови ученици се тада сетише да је у *Светом писму* написано:

„Изједа ме ревност за твој Дом.“

¹⁸ Неки од *водећих* Јевреја су га питали: „Каквим ћеш нам знаком доказати да можеш да чиниш ово?“

¹⁹ Исус им одговори: „Срушите овај храм и ја ћу га за три дана подићи.“

²⁰ Јевреји му рекоше: „Требало је четрдесет шест година да се сагради овај храм[†], а ти ћеш за три дана да га саградиш?“

²¹ Међутим, Исус је говорио о храму, који је његово тело.

²² Тек кад је васкрсао из мртвих, његови ученици су се сетили да им је о томе говорио. Тада су поверовали Писму и речима које је Исус изрекао.

²³ Док је Исус био у Јерусалиму за време празника Пасхе, многи су поверовали у њега, јер су видели знаке које је учинио.

[†] **2:20** Мисли се на време од почетка градње, од 19. године пре нове ере до 26–27. године нове ере, што чини споменутих 46 година. Истини за вољу, храм никада није био сасвим завршен, па ни до кобне 66. године.

²⁴ Сам Исус се никоме није поверавао, јер их је све познавао.

²⁵ Њему нико није морао да говори о било коме, јер је знао људе у душу.

3

Разговор с Никодимом

¹ Био неки човек, фарисеј, по имену Никодим, један од водећих људи међу Јеврејима.

² Он је дошао к Исусу по ноћи и рекао му: „Учитељу, знамо да си ти учитељ кога је Бог послао. Нико, наиме, не може чинити ове знаке која ти чиниш ако Бог није са њим.“

³ Исус му одговори: „Заиста, заиста ти кажем: нико не може видети Царство Божије ако се наново* не роди.“

⁴ Никодим га упита: „Како одрастао човек може да се наново роди? Може ли да уђе у утробу своје мајке и да се поново роди?“

⁵ Исус му одговори: „Заиста, заиста ти кажем: нико не може ући у Царство Божије ако се не роди водом и Духом.“

⁶ Тело рађа тело, а од Духа се рађа дух.

⁷ Не чуди се што ти кажем: треба да се наново родите.

⁸ Ветар дува где хоће. Његов хук чујеш, али не знаш откуд долази и куда одлази. Тако је са сваким који је рођен од Духа.“

⁹ Никодим упита Исуса: „Како то може да се догоди?“

¹⁰ Исус му одговори: „Ти си учитељ израиљског народа, а не знаш то?“

* **3:3** Или: од горе.

¹¹ Заиста, заиста ти кажем: ми говоримо оно што знамо и сведочимо о ономе што смо видели, али ви не прихватате наше сведочанство.

¹² Не верујете ми кад вам говорим о земаљским стварима, како ћете веровати ако вам будем говорио о небеским?

¹³ Нико никада није узашао на небо, осим Сина Човечијег који је сишао са неба.

¹⁴ Као што је Мојсије подигао *на штап* змију од бронзе, тако и Син Човечији треба да буде подигнут,

¹⁵ да свако ко поверује у њега има вечни живот.

¹⁶ Јер Бог је тако заволео свет, да је свог јединорођеног Сина дао, да ко год поверује у њега, не пропадне, него да има вечни живот.

¹⁷ Бог, наиме, није послао Сина да суди свету, него да се свет спасе његовим посредством.

¹⁸ Ко верује у њега, томе се не суди; а ко не верује, већ је осуђен, јер није поверовао у име јединороднога Сина Божијег.

¹⁹ Бог суди овако: светлост је дошла на свет, али људи више заволеше таму него светлост, јер су њихова дела зла.

²⁰ Ко чини што не ваља, мрзи светлост и не излази на светлост, да се не открију његова дела.

²¹ Ко чини што је по истини, долази на светлост, да се покаже да су његова дела учињена у *послушности* према Богу.[†]

Сведочанство Јована Крститеља

²² После овога је Исус са својим ученицима отишао у Јудеју. Тамо је боравио са њима и крштавао.

[†] **3:21** Неки сматрају да стихови 16-21 представљају глас наратора.

²³ И Јован Крститељ је крштавао у Енону код Салима, јер је тамо било много воде, те су људи долазили и крштавали се.

²⁴ Јован тада још није био бачен у тамницу.

²⁵ Између Јованових ученика и неког Јеврејина дође до расправе око обредног прања.

²⁶ Ученици дођу к Јовану и обрате му се: „Учитељу, онај што је био с тобом с оне стране Јордана, о коме си говорио, ено га крштава и народ одлази к њему.“

²⁷ Јован им одговори: „Нико не може присвојити себи нешто ако му то није дано с неба.

²⁸ Сами сте ми сведоци да сам рекао: 'Ја нисам Христос, него сам послат пред њим.'

²⁹ Младожења је онај коме млада припада, а кум стоји са стране и слуша, радујући се кад чује глас младожењин. Према томе, моја радост је потпуна.

³⁰ Он треба да расте, а ја да се умањујем.“

³¹ Ко долази од горе, над свима је; а ко је са земље, припада земљи и говори о земаљским стварима. Али онај који је са неба, над свима је.

³² Он говори оно што је видео и чуо, али његову поруку нико не прихвата.

³³ Ко прихвата његову поруку, потврђује да је Бог истинит.

³⁴ Онај кога је Бог послао, Божију поруку преноси, јер Бог свога Духа у изобиљу даје.

³⁵ Отац воли Сина и све је предао у његове руке.

³⁶ Ко верује у Сина, има вечни живот; а ко је непокоран Сину, неће искусити живот, него ће гнев Божији остати на њему.

4

¹ Међутим, Исус је сазнао да су фарисеји чули да он задобија и крштава више ученика него Јован.

² (Уствари, сам Исус није крштавао, него његови ученици.)

³ Тада је напустио Јудеју и отишао у Галилеју.

⁴ Успут је морао да прође кроз Самарију.

⁵ Тако је дошао у самаријски град по имену Сихар, недалеко од земљишта које је Јаков дао своме сину Јосифу.

⁶ Тамо се налазио Јаковљев бунар. Исус, уморан од пута, седе на бунар. Било је око подне*.

⁷ Нека жена Самарјанка дође да захвати воде. Исус јој рече: „Дај ми, молим те, да пијем.“

⁸ (Његови ученици су, у међувремену, отишли до града да купе нешто хране.)

⁹ Тада му Самарјанка рече: „Како можеш ти, као Јеврејин, да тражиш од мене, Самарјанке, да пијеш?“ (Јевреји се, иначе, не мешају† са Самарјанима.)

¹⁰ Исус јој одговори: „Кад би ти знала какав дар Бог има за тебе, и ко је тај што од тебе тражи да му даш да пије, ти би од њега тражила и он би ти дао живу воду.“

¹¹ Жена му рече: „Господе, бунар је дубок, а ти немаш чиме да захватиш. Одакле ћеш извући живу воду?“

¹² Зар си ти већи од нашег оца Јакова који нам је дао овај бунар? Он сам је пио са њега, његови синови и његова стока.“

* **4:6** Дословно: *Око шестог часа.* † **4:9** Реч у грчком, у овом контексту, највероватније значи не *служити се истом посудом*. Јевреји су веровали да ће постати ритуално нечисти ако буду јели или пили из исте посуде са Самарјанима.

13 Исус јој одговори: „Свако ко пије од ове воде, поново ће ожеднети.

14 А ко пије од воде коју ћу му ја дати, тај никада неће ожеднети, него ће вода коју ћу му ја дати постати у њему извор воде живота и донети му вечни живот.“

15 Жена му рече. „Господе, дај ми ту воду да не жедним више и да не долазим више овамо да захватам.“

16 Исус јој рече: „Иди и позови свога мужа, па се врати.“

17 Жена му рече: „Немам мужа.“

Исус рече: „У праву си кад кажеш да немаш мужа.

18 Имала си, наиме, пет мужева, а онај са којим сада живиш није ти муж. Добро си рекла.“

19 Жена му рече: „Господе, видим да си пророк.

20 Наши преци су се клањали на овој гори, а ви кажете да је Јерусалим место где се треба клањати.“

21 Исус јој рече: „Веруј ми, жено, да ће доћи час кад се нећете клањати Оцу ни на овој гори ни у Јерусалиму.

22 Ви, Самарјани, не знате коме се клањате. Ми, Јевреји, знамо коме се клањамо, јер од Јевреја долази спасење.

23 Али долази час, и већ је дошао, када ће се прави клањаоци клањати Оцу у Духу и истини. Отац, наиме, хоће овакве молиоце.

24 Бог је Дух, те они који му се клањају треба да се клањају у Духу и истини.“

25 Жена му рече: „Знам да ће доћи Месија, кога зову Христос. Кад он дође, све ће нам објавити.“

26 Исус јој рече: „То сам ја, који говорим с тобом.“

27 Кад су се његови ученици вратили, зачудили су се да Исус разговара са женом. Ипак, нико није рекао: „Шта ти треба?“ или: „Зашто разговараш са њом?“

28 Жена тада остави свој крчаг, па оде у град и рече људима:

29 „Дођите да видите човека који ми је рекао све што сам учинила. Да није он Христос?“

30 Људи изађу из града и дођу к Исусу.

31 У међувремену, његови ученици му рекоше: „Учитељу, поједи нешто!“

32 Исус им рече: „Ја имам једно јело да једем, које ви не познајете.“

33 Његови ученици почеше да се питају међу собом: „Да му неко није донео да једе?“

34 Исус им рече. „Моје јело је да вршим вољу онога који ме је послао и да довршим његово дело.

35 Зар не кажете: 'Још четири месеца, па долази жетва?' А ја вам, ево, кажем: осмотрите поља – жито је већ дозрело за жетву!

36 Жетелац већ прима плату и жање урод за вечни живот. Тако се и сејач и жетелац радују заједно.

37 Овако се испуњује изрека: 'Један сеје, други жање.'

38 Ја сам вас послао да жањете оно око чега се нисте трудили; други су се трудили, а ви убирете плод њиховог труда.“

39 Многи Самарјани из тог града су поверовали у Исуса због речи које је она жена рекла: „Он ми је рекао све што сам учинила.“

40 Самарјани су онда дошли к њему и молили га да остане са њима. Тако је остао тамо два дана,

41 па је још више Самарјана поверовало у њега због његове речи.

42 Онда су рекли жени: „Сада више не верујемо због оног што си ти говорила, него зато што смо сами чули, па знамо да је он истински Спаситељ света.“

Исус лечи сина царског чиновника

⁴³ Два дана касније, Исус оде оданде у Галилеју.

⁴⁴ Сам Исус је, наиме, говорио да је пророк без части у свом завичају.

⁴⁵ Када је, дакле, дошао у Галилеју, Галилејци су га лепо дочекали, јер су били у Јерусалиму током празника *Пасхе* и видели све што је Исус тамо учинио.

⁴⁶ Исус је поново дошао у Кану у Галилеји, где је претворио воду у вино. Тамо је био неки царски чиновник који је имао болесног сина у Кафарнауму.

⁴⁷ Када је чуо да је Исус дошао из Јудеје у Галилеју, оде к њему и замоли га да дође и исцели његовог сина, јер је био на умору.

⁴⁸ Исус му рече: „Ако не видите знаке и чуда, ви нећете да верујете!“

⁴⁹ Чиновник му рече: „Господе, сиђи, док није умрло моје дете!“

⁵⁰ Исус му рече. „Врати се, твој син живи.“

Човек поверује речи коју му је Исус рекао и оде.

⁵¹ Док се враћао, похрле му у сусрет његове слуге и јаве му да му је дете живо.

⁵² Чиновник се онда распитивао за час када је детету кренуло на боље. Рекли су му да је грозница престала јуче око један сат поподне.[‡]

⁵³ Отац је тада схватио да се то догодило оног часа када је Исус рекао: „Твој син живи.“ Тада је поверовао он и сви његови укућани.

⁵⁴ Ово је био други знак који је Исус учинио, након што је из Јудеје дошао у Галилеју.

5

Исцељење у бањи Витезди

[‡] **4:52** У грчком *У седмом часу*.

¹ Након овога, Исус оде горе у Јерусалим на један јудејски празник.

² У Јерусалиму, код Овчијих врата, налазила се бања која се на јеврејском звала „Витезда“. Имала је пет тремова.

³ Ту је лежало много болесних: слепих, хромих, и одузетих. Чекали су да се вода заталаса,

⁴ јер је анђео силазио у одређено време таласајући воду. Први који би ушао кад се вода заталаса, оздрављао би, ма од какве болести да је боловао.

⁵ Тамо је био један човек који је тридесет осам година патио од своје болести.

⁶ Исус га је видео да лежи тамо, те знајући да је већ дуго болестан, упита га: „Хоћеш ли да оздравиш?“

⁷ Болесник му одговори: „Господе, немам никога ко би ме спустио у бању кад се вода заталаса. Док ја дођем до тамо, други пре мене сиђе.“

⁸ Исус му рече: „Устани, узми своја носила и ходај!“

⁹ Човек одмах устане, подигне своја носила и почне да хода.

Тај дан је био субота.

¹⁰ Водећи Јевреји рекоше исцељеном човеку: „Данас је субота, и није дозвољено да носиш своја носила!“

¹¹ Он одговори: „Онај који ме је исцелио рекао ми је: ’Узми своја носила и ходај!’“

¹² Они га упиташе: „Ко је тај човек што ти је рекао: ’Узми своја носила и ходај!’?“

¹³ Исцељени није знао ко га је исцелио, јер је Исус нестао у мноштву света које је било тамо.

¹⁴ Касније је Исус нашао исцељеног човека у храму и рекао му: „Ето, оздравио си. Не греши више да те не снађе нешто горе.“

¹⁵ Човек оде и јави водећим Јеврејима да је Исус онај који га је исцелио.

¹⁶ Ти Јевреји су почели да прогањају Исуса, јер је то учинио у суботу.

¹⁷ Исус им рече: „Мој Отац све до сада ради, па и ја радим.“

¹⁸ Због овога су Јевреји још више били решени да га убију; не само зато што је прекршио Закон о суботи, већ и стога што је Бога назвао својим Оцем, те изједначио себе са Богом.

¹⁹ Исус им рече: „Заиста, заиста вам кажем: Син ништа не може да чини сам од себе; он чини само оно што је видео да Отац чини. Што Отац чини, то исто чини и Син.

²⁰ Наиме, Отац воли Сина и зато му открива све што сам чини. Откриће му и веће ствари, а ви ћете им се дивити.

²¹ Као што Отац подиже мртве и даје им живот, тако и Син даје живот онима којима хоће.

²² Отац, наиме, не суди никоме, него је сав суд предао Сину,

²³ да сви поштују Сина, као што поштују Оца. Ко не поштује Сина, не поштује ни Оца који га је послао.

²⁴ Заиста, заиста вам кажем: ко слуша моју реч и верује ономе који ме је послао, има вечни живот, те не иде на суд, него прелази из смрти у живот.

²⁵ Заиста, заиста вам кажем: долази час, и већ је дошао, када ће мртви чути глас Сина Божијег. Који га чују, ти ће живети.

²⁶ Јер, као што Отац има живот у себи, тако је и Сину дао да има живот у себи.

²⁷ Дао му је и власт да суди, јер је он Син Човечији.

²⁸ Не чудите се томе, јер долази час када ће сви који су у гробовима чути његов глас,

²⁹ па ће изаћи из њих. Тада ће они који су чинили добро васкрснути за живот, а они који су чинили зло

васкрснуће да приме осуду.

³⁰ Ја сам ништа не могу да чиним по своме; ја судим на основу онога што чујем. Мој суд је праведан, јер ја не тражим да чиним своју вољу, него вољу онога који ме је послао.

Христови сведоци

³¹ Ако ја сведочим сам за себе, моје сведочанство није истинито.

³² Неко други сведочи за мене и ја знам да је оно што он сведочи о мени истинито.

³³ Ви сте послали Јовану *гласнике*, а он вам је потврдио истину.

³⁴ Мени не треба сведочанство човека, него вам говорим о Јовану да бисте се ви спасли.

³⁵ Јован је био светиљка која је горела и светлела, а ви сте хтели накратко да уживате у његовој светлости.

³⁶ Ја имам већег сведока од Јована. То су дела која ми је Отац наложио да чиним. Дела која чиним сведоче да ме је Отац послао.

³⁷ И Отац који ме је послао сведочи за мене. Његов глас никад нисте чули, нити сте икада видели лик његов.

³⁸ Његова реч не борави у вама, јер не верујете Оцу који га је послао.

³⁹ Ви истражујете Писма, јер мислите да по њима имате вечни живот, а она сведоче о мени.

⁴⁰ Ипак, ви нећете да дођете к мени да имате живот.

⁴¹ Ја не прихватам славу од људи.

⁴² Али ја вас познајем и знам да немате у себи љубави према Богу.

⁴³ Ја сам дошао у име свога Оца, али ви ме не прихватате. Ако неко дође у своје име, таквога прихватате.

⁴⁴ Ви величате један другога, а не трудите се да задобијете славу од јединога Бога. Како ћете онда веровати мени?

⁴⁵ Не мислите да ћу вас ја оптужити пред Оцем. Мојсије, у кога се уздате, је онај који вас оптужује.

⁴⁶ Јер да сте веровали Мојсију, веровали бисте и мени, јер је он о мени писао.

⁴⁷ Ако не верујете оном што је он написао, како ћете веровати мојим речима?“

6

Исус храни пет хиљада људи

¹ После овога је Исус отишао на другу страну Галилејског језера (то јест, Тиверијадског језера).

² Следило га је много народа, јер су посматрали знаке које је чинио на болеснима.

³ Исус је отишао на једну гору и сео тамо са својим ученицима.

⁴ Била је близу Пасха, јудејски празник.

⁵ Исус подиже поглед и опази да пристиже много света. Упитао је Филипа: „Где да купимо хлеба да нахранимо оволико света?“

⁶ Ово је рекао искушавајући Филипа, а у ствари је знао шта ће учинити.

⁷ Филип му одговори: „Да купимо хлеба и за две стотине сребрњака не би било довољно да сваки добије нешто мало!“

⁸ Један од ученика, Андрија, брат Симона Петра, рече му:

⁹ „Ту је један момчић који има пет јечмених хлебова и две рибе. Ипак, то није довољно да се нахрани толики народ.“

¹⁰ Исус им рече: „Нека народ поседа!“ Било је ту доста траве. Људи тако поседаше, њих око пет хиљада.

¹¹ Онда је Исус узео хлебове, захвалио Богу, па их је дао онима који су седели. Тако је учинио и са рибама, те је свако јео колико је хтео.

¹² Када су се сви наситили, Исус рече својим ученицима: „Покупите преостале комаде да не пропадну.“

¹³ Ученици сакупише дванаест котарица преосталог хлеба од оних пет јечмених хлебова које је народ јео.

¹⁴ Када су људи видели какав је знак Исус учинио, рекли су: „Ово је заиста Пророк који треба да дође на свет!“

¹⁵ Међутим, Исус је знао да они хоће да га зацаре на силу, па је зато отишао на једну гору да буде сам.

¹⁶ Када се спустило вече, његови ученици су сишли до језера.

¹⁷ Укрцали су се на бродић и упутили се према Кафарнауму. Било се већ смрачило, а Исус никако да дође.

¹⁸ Почео је да дува јак ветар и море се узбуркало.

¹⁹ Ученици су веслали неких двадесет пет до тридесет стадија* када су опазили Исуса како хода по мору. Када се приближио чамцу, ученици се уплашише.

²⁰ Исус им рече: „То сам ја, не бојте се!“

²¹ Тада су хтели да га укрцају у бродић, али бродић се одједном нашао на месту према ком су се упутили.

Исус – хлеб живота

²² Сутрадан су људи који су остали с друге стране језера, опазили да је тамо остао само један бродић.

* 6:19 5 до 6 km.

Знали су, наиме, да Исус није ушао у бродић са својим ученицима, него су ученици отишли сами.

²³ А из Тиверијаде приспеше други бродићи, близу места где је народ јео хлеб за који је Господ био захвалио Богу.

²⁴ Када је, дакле, народ видео да тамо нема ни Исуса ни његових ученика, ушли су у бродиће и отишли у Кафарнаум да га траже.

²⁵ Нашли су га с друге стране језера и рекли му: „Учитељу, када си дошао овамо?“

²⁶ Исус им рече: „Заиста, заиста вам кажем: не тражите ме ви зато што сте видели знаке, него зато што сте јели хлебова и наситили се.

²⁷ Не радите за храну која пропада, него за храну која остаје за вечни живот. Такву храну ће вам дати Син Човечији, јер је на њега Бог Отац утиснуо свој печат.“

²⁸ Они га упиташе: „Шта треба да радимо да бисмо чинили дела која Бог тражи?“

²⁹ Исус им одговори: „Ово је дело које Бог тражи: да верујете у онога кога је он послао.“

³⁰ Они га онда упиташе: „Какав ћеш знак учинити, да бисмо веровали у тебе кад га видимо? Шта ћеш, дакле, да учиниш?“

³¹ Наши преци су јели ману у пустињи, као што је написано у Писму: 'Даде им хлеб са неба да једу.'“

³² Исус им рече: „Заиста, заиста вам кажем: није вам Мојсије дао хлеб са неба, него вам мој Отац даје истински хлеб.

³³ Хлеб који Бог даје јесте онај који силази са неба и даје живот свету.“

³⁴ Тада му рекоше: „Господе, дај нам заувек тај хлеб!“

³⁵ Исус им рече: „Ја сам хлеб живота; ко долази к мени неће огладнети и ко верује у мене никада неће ожеднети.

³⁶ Али ја сам вам рекао да, иако ме видите, нећете да верујете.

³⁷ Свако кога ми даје Отац долази к мени, а онога који долази к мени нећу одбацити.

³⁸ Јер ја нисам сишао са неба да чиним своју вољу, него вољу Бога који ме је послао.

³⁹ Ово је воља Бога који ме је послао: да не изгубим ниједнога од оних које ми је Он дао, него да их васкрснем у Последњи дан.

⁴⁰ Воља мога Оца је да ко год ме види и поверује у мене, има вечни живот, а ја ћу га васкрснути у Последњи дан.“

⁴¹ На то су Јевреји почели да гунђају, зато што је рекао: „Ја сам хлеб који је сишао са неба.“

⁴² Рекоше: „Зар није то Исус, Јосифов син? Зар му не знамо оца и мајку? Како то сад каже да је сишао са неба?“

⁴³ Исус им рече: „Не гунђајте међу собом!

⁴⁴ Нико не може да дође к мени, ако га не привуче Отац који ме је послао, а ја ћу га васкрснути у Последњи дан.

⁴⁵ У Пророцима је записано: 'Сви ће бити од Бога учени.' Свако ко слуша Оца и прихвати његово учење, долази к мени.

⁴⁶ Ипак, Оца нико није видео, осим оног који је дошао од Бога; он је видео Оца.

⁴⁷ Заиста, заиста вам кажем: ко верује у мене, има вечни живот.

⁴⁸ Ја сам хлеб живота.

⁴⁹ Ваши преци су јели ману у пустињи, а *ипак* су помрли.

50 Али хлеб који долази са неба је такав да ко једе од њега не умире.

51 Ја сам хлеб живота који је сишао са неба. Ко буде јео од овог хлеба, живеће заувек. Хлеб који ћу ја дати је моје тело које дајем да би свет живео.“

52 На ово Јевреји почеше жестоко да негодују. Питали су се: „Како овај може да нам да своје тело да једемо?“

53 Исус им рече: „Заиста, заиста вам кажем: ако не једете тело Сина Човечијег и не пијете крв његову, нећете имати живота у себи.

54 Ко једе моје тело и пије моју крв, има вечни живот и ја ћу га васкрснути у Последњи дан.

55 Јер је моје тело истинска храна и моја крв је истинско пиће.

56 Ко једе моје тело и пије моју крв, остаје у мени и ја у њему.

57 Као што је мене послао живи Отац, те ја живим због Оца, тако ће и онај који мене једе живети због мене.

58 Ово је тај хлеб који је сишао са неба. Он није као онај што су јели ваши преци, јер су они, *ипак*, помрли. Ко једе овај хлеб, живеће заувек.“

59 Ово је Исус изрекао у Кафарнауму, док је поучавао у синагоги.

60 Кад су то чули, многи од његових ученика рекоше: „Тешко је *усвојити* ово учење. Ко може да га прихвати?“

61 Исус је у себи знао да његови ученици гунђају због његове беседе, те им је рекао: „Зар вас ово наводи да одустанете?

62 А шта *ћете рећи* када будете гледали Сина Човечијег да се враћа тамо где је пре био?

⁶³ Дух Божији је тај који даје живот. Човек то не може. Речи које сам вам рекао Дух су и живот су.

⁶⁴ Али, има међу вама оних који не верују.“ Наиме, Исус је од почетка знао да неки неће веровати у њега и ко ће га издати.

⁶⁵ Тада рече: „Зато сам вам рекао: ’Нико не може доћи к мени, ако му то Отац не омогући.’“

⁶⁶ Тада су га многи ученици напустили и нису више ишли за њим.

⁶⁷ Зато је Исус упитао Дванаесторицу: „Да нећете и ви да одете?“

⁶⁸ Одговори му Симон Петар: „Господе, коме да одемо? Ти имаш речи вечног живота.

⁶⁹ Ми смо уверени и знамо да си ти свети Божији посланик.“

⁷⁰ Исус им рече: „Нисам ли баш ја изабрао вас Дванаесторицу? А ипак, један од вас је ђаво.“

⁷¹ Исус је ово рекао мислећи на Јуду, сина Симона Искарјота, јер је он био тај који ће га издати, *иако* је био један од Дванаесторице.

Исус долази у сукоб са религиозним вођама

7

Исус на празнику Сеница

¹ Након овога је Исус ишао по Галилеји. Није хтео да се креће по Јудеји, јер су јудејске вође тражиле прилику да га убију.

² Ближио се јудејски Празник Сеница.

³ Тада рекоше Исусу његова браћа: „Отпутуј одавде и иди у Јудеју, да би твоји ученици видели дела која чиниш.

⁴ Нико не крије шта ради ако жели да буде познат у јавности.“

⁵ Ипак, ни његова браћа нису веровала у њега.

⁶ Исус им рече: „Моје време још није дошло, а за вас је свако време погодно.

⁷ Свет не може да мрзи вас, али мене мрзи, јер му ја износим пред очи његова зла дела.

⁸ Ви идите на празник. Ја нећу ићи на овај празник, јер моје време још није дошло.“

⁹ То им је рекао и остао у Галилеји.

¹⁰ Пошто су његова браћа отишла на празник, онда је и сам Исус отишао, али не јавно, него тајно.

¹¹ Јудејске вође су га тражиле на празник и распитивале се о њему: „Где је онај?“

¹² У народу се много причало о њему. Једни су говорили: „Добар је!“

Други су, опет, говорили: „Није, него заводи народ!“

¹³ Нико о њему није говорио јавно због страха од јудејских вођа.

¹⁴ Усред празника, Исус је отишао у храм и почео да поучава народ.

¹⁵ Тада су се Јевреји зачудили и рекли: „Откуд се овај разуме у свете списе кад се није школовао за то?“

¹⁶ Исус им је тада одговорио: „Ово учење не потиче од мене, него од Бога који ме је послао.

¹⁷ Ко хоће да чини оно што Бог хоће, знаће да ли ово учење долази од Бога или ја говорим у своје име.

¹⁸ Ко говори у своје име, тај тражи славу за себе. А ко тражи славу за оног који га је послао, тај је поштен и у њему нема неправде.

¹⁹ Није ли вам Мојсије дао Закон? А ипак нико од вас не поступа по Закону. Зашто хоћете да ме убијете?“

²⁰ Народ му одговори: „Зао дух је ушао у тебе! Ко хоће да те убије?“

²¹ Исус им одговори: „Учинио сам једно чудо и сви се дивите томе.

²² Ви обрезајете мушку децу, јер вам је Мојсије тако наложио, а ипак то чините и суботом. У ствари, обрезање сте примили од својих предака, а не од Мојсија.

²³ Дакле, ако дечака обрезајете суботом, да се Мојсијев Закон не би нарушио, зашто се онда љутите на мене што сам целог човека исцелио у суботу?

²⁴ Не судите по спољашњости, него судите по правди!“

Да ли је Исус Христос?

²⁵ Неки Јерусалимљани рекоше: „Зар није то онај кога траже да убију?

²⁶ А ево, он слободно говори и нико му се не супротставља. Да нису можда наши главари схватили да је он Христос?

²⁷ Међутим, ми знамо одакле је овај. Када Христос дође, нико неће знати одакле је.“

²⁸ Док је поучавао у храму, Исус је повикао: „Ви мислите да знате ко сам и одакле сам! Ипак, ја нисам дошао у своје име; Бог истинити ме је послао. Ви га не познајете,

²⁹ а ја га познајем, јер сам од њега дошао и он ме је послао.“

³⁰ Тада су гледали да ухвате Исуса, али нико није подигао руке на њега, јер још није био дошао његов час.

³¹ Ипак, много људи је поверовало у њега и говорило: „Када дође Христос, хоће ли чинити веће знаке него што их је овај учинио?“

³² Фарисеји су чули да се ово шапуће у народу, па су водећи свештеници и фарисеји послали храмску стражу да ухвате Исуса.

³³ Тада Исус рече: „Још мало времена сам са вама, а онда одлазим оном који ме је послао.

³⁴ Тражићете ме, али ме нећете наћи и где ћу ја бити ви не можете доћи.“

³⁵ Јевреји су тада говорили међу собом: „Где он то мисли да иде, а да га ми нећемо наћи? Да неће можда да иде *Јеврејима* расејаним међу Грке и да учи Грке?

³⁶ Шта је мислио под тим кад је рекао: „Тражићете ме, али ме нећете наћи и где ћу ја бити ви не можете доћи?“

³⁷ Последњег, највећег дана празника, Исус стаде пред народ и повика: „Ако је ко жедан, нека дође к мени и нека пије!

³⁸ Ко верује у мене, као што каже Писмо: 'Из његове нутрине ће потећи реке живе воде.'“

³⁹ Ово је рекао мислећи на Духа кога су имали да приме они који верују у Исуса. Дух тада још није био сишао, зато што Исус још није био *вазнет* у славу.

⁴⁰ Када су неки људи из мноштва чули ове *Исусове* речи, рекли су: „Ово је заиста прави Пророк!“

⁴¹ Други су говорили: „Ово је Христос!“ Трећи су говорили: „Зар ће Христос доћи из Галилеје?

⁴² Не каже ли Писмо да ће Христос бити из Давидовог потомства, и да ће доћи из Витлејема, места одакле је био Давид?“

⁴³ Тада је међу народом дошло до поделе због Исуса.

⁴⁴ Неки од њих су желели да га ухвате, али нико није ставио руку на њега.

Неверовање јудејских вођа

45 Храмски стражари се врате водећим свештеницима и фарисејима. Ови им рекоше: „Зашто га нисте довели?“

46 Стражари одговорише: „Нико никада није говорио као овај човек.“

47 Фарисеји им рекоше: „Зар је и вас завео?“

48 Да није неко од главара или од фарисеја поверовао у њега?

49 А ова светина која не познаје Закон *Мојсијев* – проклета је!“

50 Један од њих, Никодим, који је раније отишао к Исусу, им рече:

51 „Зар се по нашем Закону суди човеку који није био претходно испитан да би се утврдило шта је учинио?“

52 Они му одговоре: „Да ниси и ти из Галилеје? Проучи *Писмо* и видећеш да пророк не долази из Галилеје.“

53 Тада сваки оде својој кући.*

8

Жена ухваћена у прељуби

1 Исус, пак, оде на Маслинску гору.

2 Ујутро је Исус поново дошао у храм. Сав народ се окупио око њега. Он је сео и почео да их учи.

3 А фарисеји и зналци Светог писма доведу неку жену ухваћену у прељуби и поставе је у средину.

4 Затим су рекли Исусу: „Учитељу, ова жена је ухваћена у самом чину прељубе.

* 7:53 У најранијим манускриптима не постоји део од 7,53 до 8,11.

⁵ Мојсије нам је у Закону заповедио да такве жене каменујемо. Шта ти кажеш на то?“

⁶ То су рекли да би га навели да изусти нешто због чега би га оптужили.

Али Исус се сагнуо и почео да пише нешто прстом по тлу.

⁷ Како су га они непрестано салетали питањима, Исус се исправи и рече им: „Ко је од вас без греха, нека први баци камен на њу.“

⁸ Онда се поново сагнуо и писао по тлу.

⁹ Кад су ови то чули, почеше један по један да одлазе, почевши од најстаријих до последњих. Исус је тако остао сам са оном женом која је стајала у средини.

¹⁰ Исус се затим усправи и упита је: „Жено, где су они? Зар те нико од њих није осудио?“

¹¹ „Нико, Господе!“ – одговори жена. Исус јој рече: „Ни ја те не осуђујем. Иди и од сада не греш више!“

Исус – светлост свету

¹² Исус се затим поново обратио народу: „Ја сам светлост свету. Ко мене следи, неће ходати по тами, него ће имати светлост живота.“

¹³ Рекоше му фарисеји: „Ти сведочиш сам за себе и зато твоје сведочанство не вреди.“

¹⁴ Исус им одговори: „Ако ја и сведочим сам за себе, то је зато што знам одакле долазим и куда одлазим. А ви не знате одакле долазим и куда одлазим.“

¹⁵ Ви судите по људским мерилима; ја не судим никоме.

¹⁶ Ако и судим, мој суд је истинит, јер ја не судим сам; са мношћом је Отац који ме је послао.

¹⁷ Па и у вашем Закону пише да је сведочење истинито ако два сведока дају исти исказ.

18 Ја сведочим сам за себе, али и Отац који ме је послао сведочи за мене.“

19 Тада су му рекли: „Где је твој отац?“

Исус им одговори: „Ви не познајете ни мене, ни мога Оца. Када бисте познавали мене, познавали бисте и мога Оца.“

20 Ове речи је Исус изговорио док је поучавао народ у делу храма где су се скупљали прилози. Нико га није ухватио, јер још није био дошао његов час.

Ко је Исус?

21 Исус им поново рече: „Ја одлазим; ви ћете ме тражити, али ћете умрети у свом греху. А тамо где ја идем, ви не можете доћи.“

22 Тада Јевреји рекоше: „Да неће да се убије, јер каже: 'Тамо где ја идем, ви не можете доћи'?“

23 Исус им рече: „Ви сте одоздо, а ја сам одозго. Ви сте од овог света, а ја нисам од овог света.

24 Зато сам вам рекао да ћете умрети у својим гресима. Ако не поверујете да Ја Јесам, помрећете у својим гресима.“

25 „Ко си ти?“ – питали су га тада. Исус им одговори: „Не говорим ли вам баш то од самог почетка?

26 Много тога имам да кажем о вама и да судим. Ипак, ја говорим свету само оно што сам чуо од онога који је истинит. Он ме је послао.“

27 Али они нису разумели да им Исус говори о Оцу.

28 Исус им тада рече: „Када подигнете Сина Човечијег, тада ћете схватити да Ја Јесам. Ја ништа не чиним сам од себе, него говорим како ме је научио Отац.

29 Онај који ме је послао, са мном је; он ме није оставио самог, јер ја увек чиним оно што је њему угодно.“

30 Након ових његових речи, много људи је поверовало у њега.

Шта чини Аврахамово потомство?

31 Тада је Исус рекао Јеврејима који су поверовали у њега: „Ако држите моје учење, заиста сте моји ученици.

32 Упознаћете истину и истина ће вас ослободити.“

33 Они му одговорише: „Ми смо Аврахамово потомство. Никада никоме нисмо робовали. Како то мислиш: 'Постаћете слободни?'“

34 Исус им рече: „Заиста, заиста вам кажем, свако ко чини грех, роб је греху.

35 Роб не припада породици заувек, а син припада породици заувек.

36 Стога, ако вас Син ослободи, тада ћете бити стварно слободни.

37 Знам да сте Аврахамово потомство. Ипак, гледате да ме убијете, јер не прихватате моју реч.

38 Ја говорим оно што сам видео код свог Оца, а ви чините оно што сте чули од свог оца.“

39 Они му одговорише: „Наш отац је Аврахам.“

Исус им рече: „Да сте Аврахамова деца, ви бисте чинили Аврахамова дела.

40 Ви сада гледате да ме убијете, мене који сам вам рекао истину коју ми је Бог рекао. Аврахам тако шта није чинио.

41 Ви чините оно што ваш отац чини.“

Они му рекоше: „Ми нисмо ванбрачна деца. Бог је наш једини Отац.“

42 Исус им рече: „Када би Бог био ваш Отац, ви бисте ме волели, јер ја сам дошао од Бога и сад сам овде. Нисам дошао по својој вољи, него ме је он послао.

43 Зашто не разумете оно што говорим? Зато што не можете поднети да слушате моју реч.

44 Ђаво је ваш отац и ви хоћете да удовољавате његовим жељама. Он је одувек убица људи и у истини се није задржао, јер у њему нема истине. Кад говори лаж, он показује своје право лице, јер је лажљивац и отац свих лажи.

45 Ја вам говорим истину и зато ми не верујете.

46 Ко од вас може да докаже да чиним грех? Ако говорим истину, зашто ми не верујете?

47 Ко је од Бога, тај слуша шта му Бог говори. Ви не слушате зато што нисте од Бога.“

48 Јевреји му одговорише: „Нисмо ли у праву кад кажемо да си Самарјанин и да је зли дух у теби?“

49 Исус одговори: „Није зли дух у мени, него ја поштујем свога Оца, а ви мене не поштујете.

50 Ја не тражим славу за себе. Али постоји један који тражи и он суди.

51 Заиста, заиста вам кажем: ко држи моју реч неће никада искусити смрти.“

52 Рекоше му Јевреји: „Сада знамо да је зли дух у теби. Аврахам је умро, а тако и пророци, а ти кажеш: 'Ко држи моју реч неће никада умрети.'

53 Зар си ти већи од оца нашег Аврахама који је умро? Па и пророци су помрли. За кога се ти то издајеш?“

54 Исус одговори: „Кад бих ја сам себи давао част, моја част не би вредела ништа. Мој Отац је онај који ми даје част, за кога ви говорите да је ваш Бог.

55 Ви га не познајете, а ја га познајем. Кад бих рекао да га не познајем, био бих лажљивац као и ви. Међутим, ја га познајем и држим његову реч.

56 Аврахам, ваш отац, радовао се што ће видети мој долазак. Видео га је и радовао се.“

57 Рекоше му Јевреји: „Немаш још ни педесет година. Како си ти то видео Аврахама?“

58 Исус им одговори: „Заиста, заиста вам кажем: пре него што се Аврахам родио, Ја Јесам.“

59 На то сви дохватише камење да га каменују, али Исус се уклони од њих и оде из храма.

9

Исцељење слепог од рођења

1 Када је изашао из храма видео је човека слепог од рођења.

2 Његови ученици га упиташе: „Учитељу, зашто се овај човек родио слеп? Да ли је згрешио он или његови родитељи?“

3 Исус одговори: „Није он слеп зато што је згрешио он или његови родитељи, већ да би Бог на њему показао деловање своје силе.

4 Док је дан, треба да чинимо дело онога који ме је послао. Јер долази ноћ када нико неће моћи да ради.

5 Док сам на свету, ја сам светлост свету.“

6 Рекавши ово, пљунуо је на земљу и од пљувачке начинио блато, па је тим блатом намазао човекове очи.

7 Онда му је рекао: „Иди и умиј се у Силоамској бањи!“ (Силоам у преводу значи „послан“.) Човек оде, уми се и врати се са здравим видом.

8 Његови суседи и они који су га видели како проси, рекли су: „Није ли то онај који је ту седео и просио?“

9 Једни су говорили: „Да, то је тај!“ – а други опет: „Не, није, него само личи на њега!“

Он тада рече: „Ја сам тај!“

10 Онда га упиташе: „Како си прогледао?“

11 Он одговори: „Човек који се зове Исус је направио благо, намазао моје очи и рекао ми: 'Иди у Силоамску бању и умиј се!' Отишао сам, умио се и прогледао.“

12 Они га упиташе: „Где је он?“

„То не знам“ – одговори он.

13 Затим су некадашњег слепца одвели фарисејима.

14 А дан када је Исус направио благо и вратио вид слепоме био је субота.

15 Фарисеји га поново упиташе како је прогледао. Он им рече: „Намазао ми је очи блатом, ја сам се умио и сада видим.“

16 Тада рекоше неки фарисеји: „Тај човек није од Бога, јер не поштује закон о суботи.“

Други рекоше: „Како грешан човек може учинити овакве знаке?“ Тако је дошло до поделе међу њима.

17 Поново су питали некадашњег слепца: „Шта ти мислиш о њему, пошто ти је вратио вид?“

Човек рече: „Он је пророк.“

18 Ипак, јудејске вође нису хтеле да поверују да је човек био слеп и да поново види, док нису позвали његове родитеље.

19 Онда су и њих питали: „Да ли је ово ваш син за кога тврдите да се родио слеп? Како то да сада види?“

20 Његови родитељи одговорише: „Знамо да је ово наш син и да се родио слеп,

21 али не знамо како сада види и ко му је вратио вид. Питајте њега. Пунолетан је, па нека говори сам за себе.“

22 Његови родитељи су рекли ово, јер су се плашили јудејских вођа. Наиме, јудејске вође су се већ биле договориле да се из синагоге искључи свако ко би Исуса признао за Христа.

23 Због тога су његови родитељи рекли: „Пунолетан је, питајте њега.“

24 Тада су по други пут позвали човека који је био слеп и рекли му: „Признај на славу Богу! Ми знамо да је тај човек грешник.“

25 Човек одговори: „Ја не знам да ли је он грешник. Једино знам да сам био слеп, а сада видим!“

26 Они га упиташе: „Шта ти је учинио? Како ти је вратио вид?“

27 Он им одговори: „То сам вам већ рекао, а ви нисте слушали. Зашто хоћете да то поново чујете? Да нећете да постанете његови ученици?“

28 Они га извређаше и рекоше му: „Ти си његов ученик, а ми смо Мојсијеви ученици!“

29 Знамо да је Бог говорио Мојсију, а за овога не знамо ни одакле је!“

30 Човек им рече: „Баш то је и чудно што ми је исцелио вид, а ви не знате одакле је.“

31 Знамо, наиме, да Бог не услишава грешнике, него само онога ко је побожан и ко чини оно што је Богу по вољи.

32 Никада се није чуло да је неко вратио вид слепоме од рођења.

33 Да он није дошао од Бога, не би могао ништа да учини.“

34 Они му одговорише: „Ти ћеш да нас учиш, а сав си рођен као грешник!“ Затим су га избацили напоље.

35 Када је Исус чуо да су га истерали, нашао га је и рекао му: „Верујеш ли у Сина Човечијег?“

36 Човек му одговори: „Реци ми ко је он, Господе, да бих могао да верујем у њега!“

37 Исус му рече: „Већ си га видео. То је онај који говори с тобом.“

38 Човек одговори: „Верујем, Господе“, и поклони му се.

³⁹ Исус рече: „Ја сам дошао на овај свет да судим, да прогледају они који не виде и да постану слепи они што виде.“

⁴⁰ Неки фарисеји који су били са њим чули су то, па су питали: „Да нисмо и ми слепи?“

⁴¹ Исус им рече: „Кад бисте били слепи, не бисте били криви за грех. Али, пошто кажете да видите, кривица је и даље на вама.“

10

Добри Пастир

¹ Заиста, заиста вам кажем: ко не улази у овчији тор на врата, него прескаче на другом месту, тај је лопов и разбојник.

² Пастир овцама је онај који улази на врата.

³ Њему вратар отвара, а овце слушају његов глас. Своје овце зове по имену и изводи их.

⁴ Када изведе своје овце, он сам иде пред њима и овце иду за њим, јер познају његов глас.

⁵ Оне неће следити странца, јер не препознају глас странца.“

⁶ Исус им је испричао ову причу, али они нису разумели о чему им је говорио.

⁷ Исус им је тада поново рекао: „Заиста, заиста вам кажем: ја сам врата за овце.“

⁸ Сви који су пре мене дошли, лопови су и разбојници, али их овце нису послушале.

⁹ Ја сам врата. Ко уђе кроз мене, биће спасен; улазиће и излазиће и пашу ће налазити.

¹⁰ Лопов долази само да украде, закоље и уништи. Ја сам дошао да имају живот и да га имају у изобиљу.

¹¹ Ја сам добри Пастир. Добри Пастир полаже свој живот за овце.

¹² Најамник, коме овце не припадају, није пастир. Када види да долази вук, он оставља овце и бежи, а вук их граби и разгони.

¹³ Пошто је најамник, њега није брига за овце.

¹⁴ Ја сам добри Пастир и познајем своје овце, а моје овце познају мене.

¹⁵ Тако и Отац познаје мене и ја Оца. Ја полажем свој живот за овце.

¹⁶ Ипак, имам и друге овце које нису из овог тора. И њих треба да доведем, па ће слушати мој глас. Онда ће бити једно стадо са једним Пастирем.

¹⁷ Мој Отац ме воли, зато што хоћу да положим свој живот. Ја га дајем да бих га поново узео.

¹⁸ Нико га не узима од мене; ја га сам полажем. Имам власт да га положим као и да га поново узмем. Ову заповест сам примио од свога Оца.“

¹⁹ Због ових речи је поново настала подела међу Јеврејима.

²⁰ Многи рекоше: „У њему је зли дух, па бунца. Што га слушате?“

²¹ Други рекоше: „То нису речи опседнутог злим духом. Зар зли дух може да врати вид слепоме?“

²² У Јерусалиму се тада славио празник Посвећења храма. Била је зима.

²³ Исус је ходао у храму Соломоновим тремом.

²⁴ Тада га окружише Јевреји и рекоше му: „Докле ћеш нас држати у неизвесности? Реци нам отворено ако си ти Христос!“

²⁵ Исус им одговори: „Ја сам вам рекао, али ви не верујете. Дела која чиним у име свога Оца говоре ми у прилог.

²⁶ Ви, ипак, не верујете, јер не припадате мојим овцама.

27 Моје овце слушају мој глас. Ја их познајем и оне иду за мном.

28 Ја им дајем вечни живот, те неће никада пропасти, нити ће их ико отети из моје руке.

29 Отац мој, који ми их је дао, већи је од свега и нико не може да их отме из руке мога Оца.

30 Ја и Отац једно смо.“

31 Јевреји поново дограбише камење да га каменују.

32 Исус им рече: „Учинио сам пред вама многа добра дела која ми је Отац наложио. За које од њих ме каменујете?“

33 Јевреји му одговорише: „Не каменујемо те ми за добро дело, него због богохулства. Ти си човек, а проглашаваш се Богом.“

34 Исус им рече: „Зар у вашем Закону не пише: 'Ја рекох: „Богови сте“'?“

35 Ако је Закон назвао 'боговима' оне којима је Божија реч упућена – а Писмо се не може укинути –

36 како онда кажете за онога, кога је Бог посветио и послао у свет: 'Ти вређаш Бога!', због тога што сам рекао: 'Ја сам Син Божији'?!

37 Ако ја не чиним дела свог Оца, немојте ми веровати.

38 Уколико чиним његова дела, онда верујте макар тим делима, ако већ не верујете мени. Тада ћете знати да је Отац у мени и ја у Оцу.“

39 Тада су поново хтели да га ухвате, али је он измакао њиховим рукама.

40 Исус је поново прешао на другу страну Јордана, код места где је Јован некада крштавао. Тамо је остао.

41 Тада су многи дошли к њему и рекли: „Јован није учинио ниједан знак, али све што је рекао за овог човека било је истинито.“

⁴² Многи су тамо поверовали у Исуса.

Исус иде у сусрет пресудним догађајима у Јерусалиму

11

Лазарева смрт

¹ Једном се Лазар из места Витанија разболео. У том месту су живе­ле и његове сестре, Марија и Марта.

² Марија је била она жена која је излила мирисно уље на Господове ноге и обрисала их својом косом. Лазар, који је оболео, био је њен брат.

³ Оне су Исусу послале поруку: „Господе, болестан је онај кога ти волиш.“

⁴ Чувши ово, Исус је рекао: „Ова се болест неће завршити смрћу. То је ради Божије славе, да се кроз њу прослави Син Божији.“

⁵ Исус је волео Марту, њену сестру и Лазара.

⁶ Ипак, када је чуо да је Лазар болестан, остао је у том месту још два дана.

⁷ Онда је рекао својим ученицима: „Хајдемо опет у Јудеју!“

⁸ Ученици рекоше: „Учитељу, још недавно су Јевреји хтели да те каменују, а ти опет хоћеш да идеш онамо?“

⁹ Исус одговори: „Нема ли дан дванаест часова? Ко хода дању, тај се не спотиче, јер види светлост која обасјава свет.“

¹⁰ Ко хода ноћу, тај се спотиче, јер нема светлости у њему.“

¹¹ Рекавши ово, Исус је додао: „Наш пријатељ Лазар је заспао, али ја ћу отићи да га пробудим.“

¹² Ученици рекоше на то: „Господе, ако је заспао, опоравиће се.“

13 У ствари, Исус је говорио о његовој смрти, а они су мислили да он говори о обичном сну.

14 Онда им је Исус отворено рекао: „Лазар је умро,
15 и због вас се радујем што нисам био тамо, да бисте ви могли да верујете. Али, хајдемо к њему!“

16 Тома, звани „Близанац“, рече осталим ученицима: „Хајдемо и ми да умремо са њим!“

Исус – васкрсење и живот

17 Кад је Исус дошао тамо, сазнао је да је Лазар већ четири дана у гробу.

18 Пошто је Витанија била око петнаест стадија* удаљена од Јерусалима,

19 многи Јевреји су дошли к Марти и Марији да их утеше за братом.

20 Када је Марта чула да Исус долази, пошла му је у сусрет, док је Марија остала кући.

21 Марта рече Исусу: „Господе, да си ти био овде, мој брат не би умро.

22 Ипак, сада знам да ће ти Бог дати што год затражиш од њега.“

23 Исус јој рече: „Васкрснуће твој брат.“

24 Марта му одговори: „Знам да ће васкрснути у Последњи дан.“

25 Исус јој одговори: „Ја сам васкрсење и живот. Ко верује у мене, живеће ако и умре.

26 И ко год живи и верује у мене, неће довека умрети. Верујеш ли у то?“

27 Она одговори: „Да, Господе, верујем да си ти Христос, Син Божији, који треба да дође на свет.“

28 Рекавши ово, отишла је, позвала у страну своју сестру Марију и рекла јој: „Учитељ је овде и зове те.“

* 11:18 Око 3 km.

29 Када је Марија то чула, брзо је устала и отишла к њему.

30 Исус још није био ушао у село, него је остао на месту на коме га је Марта сусрела.

31 А Јевреји који су били са Маријом у кући и тешили је, када су видели да је у журби устала и изашла, пођу за њом, мислећи да иде на гроб да плаче.

32 Марија је онда дошла до места где је био Исус. Када га је видела, пала је ничице пред њега и рекла му: „Господе, да си ти био овде, мој брат не би умро!“

33 Видевши Марију и Јевреје који су дошли за њом како плачу, Исус се силно потресе и узбуди.

34 Онда их је упитао: „Где сте га положили?“

Они му рекоше: „Господе, дођи да видиш.“

35 Исусу навреше сузе.

36 Јевреји рекоше: „Ето, колико га је волео!“

37 Али неки од њих рекоше: „Зар он, који је вратио вид слепоме, није могао да учини да Лазар не умре?“

Исус подиже Лазара из мртвих

38 Тада је Исус, изнова потресен, отишао на гроб. То је била пећина на чијем улазу је био наваљен камен.

39 Исус рече: „Одгурните тај камен!“

Рече му Марта, покојникова сестра: „Господе, већ заудара, јер је већ четврти дан у гробу!“

40 Исус јој на то рече: „Зар ти нисам рекао да ћеш видети славу Божију ако верујеш?“

41 Одгурнули су камен. Исус је онда подигао поглед горе и рекао: „Оче, хвала ти што си ме услишио.

42 Ја знам да ме ти увек услишаваш, али то сам рекао због овог народа овде, да би поверовали да си ме послао.“

⁴³ Након што је ово рекао, Исус снажно повика: „Лазаре, изађи напоље!“

⁴⁴ Мртавац изађе. Руке и ноге су му биле увијене у погребне повоје, а лице обмотано убрусом.

Исус им рече: „Размотајте га и пустите да иде!“

Завера против Исуса

⁴⁵ Тада су многи Јевреји, који су дошли код Марије и видели шта је Исус учинио, поверовали у њега.

⁴⁶ Међутим, неки од њих су отишли к фарисејима и рекли им шта је Исус учинио.

⁴⁷ Тада су водећи свештеници и фарисеји сазвали Велико веће и рекли:

„Шта да радимо? Овај човек чини многе знаке!“

⁴⁸ Ако га пустимо да настави овако, сви ће поверовати у њега. Тада ће доћи Римљани и уништити нам храм, а народ побити.“

⁴⁹ Један од њих, Кајафа, који је те године био Првосвештеник, рече им: „Ништа ви не знате!“

⁵⁰ Зар не схватате да је за вас боље да један човек умре за народ, него да сав народ изгине?“

⁵¹ Међутим, он то није рекао сам од себе. Пошто је био Првосвештеник за ту годину, он је прорекао да Исус мора да умре за јудејски народ,

⁵² и не само за тај народ, него и за друге народе, како би сву расејану децу Божију окупио у једно.

⁵³ Стога су тог дана одлучили да га убију.

⁵⁴ Зато се Исус није више јавно појављивао међу Јеврејима, него је отишао одатле у крај близу пустиње, у град који се зове Јефрем. Тамо је боравио са ученицима.

⁵⁵ Ближио се јудејски празник Пасха, па су многи људи из својих крајева дошли у Јерусалим, да би се подвргли обреду очишћења пре Пасхе.

⁵⁶ Тада су тражили Исуса и, стојећи у храму, говорили једни другима: „Шта мислите? Хоће ли доћи на празник?“

⁵⁷ Наиме, водећи свештеници и фарисеји су издали наредбу да ко год дозна где је Исус, дојави да га ухвате.

12

Исусово помазање у Витанији

¹ Шест дана пре Пасхе, Исус је отишао у Витанију, место где је живео Лазар кога је Исус био подигао из мртвих.

² Тамо су му припремили вечеру. Марта је послуживала, а Лазар је био један од оних који су са Исусом били за столом.

³ Затим је Марија узела око пола литра правог, скупог, мирисног уља од нарда, излила га на Исусове ноге и обрисала их својом косом. Мирис нардовог уља испунио је целу кућу.

⁴ Један од Исусових ученика, Јуда Искарот, који је требало да га изда, рече:

⁵ „Зашто се то мирисно уље није продало за три стотине сребрњака и дало се сиромасима?“

⁶ Ово није рекао зато што је бринуо за сиромаше, него зато што је био лопов. Он је носио врећу са заједничким новцем и *користио га за себе*.

⁷ Тада Исус рече: „Остави је! Нека учини то за дан мог погребља.“

⁸ Јер сиромаше ћете увек имати са собом, а мене нећете имати увек.“

⁹ Јевреји су сазнали да је Исус тамо, па су у великом броју дошли, не само због Исуса, него и да виде Лазара, кога је Исус био подигао из мртвих.

10 Тада су водећи свештеници наумили да убију и Лазара,

11 јер су их због њега многи Јевреји одбацивали и веровали у Исуса.

Свечани улазак у Јерусалим

12 Следећег дана је много народа дошло на празник, јер су чули да Исус долази у Јерусалим.

13 Узели су гране од палми и изашли му у сусрет, кличући:

„Осана! Благословен онај
који долази у име Господње!

Нека је благословен Цар израиљски!“

14 Исус је нашао једно магаре и узјахао га, као што је у Светом писму написано:

15 „Не бој се, ћерко сионска!
Ево, долази ти Цар твој
јашући на магарету.“

16 Исусови ученици нису тада разумели ово, али када се Исус узнео у славу, сетили су се да је у Светом писму написано о њему управо оно што су том приликом учинили за њега.

17 Народ који је био с Исусом када је позвао Лазара из гроба и подигао га из мртвих, преносио је ову вест.

18 Зато му је толики народ изашао у сусрет. Прочуло се, наиме, да је Исус учинио тај знак.

19 А фарисеји су говорили један другом: „Видите да ништа не вреди! Ево, сав свет је отишао за њим!“

20 Били су ту и неки Грци који су дошли у Јерусалим да се на празник поклоне Богу.

21 Они су пришли Филипу из Витсаиде у Галилеји и замолили га: „Господине, желимо да видимо Исуса.“

22 Филип је отишао и рекао то Андрији. Онда су заједно отишли к Исусу и рекли му то.

23 Исус им одговори. „Дошао је час да се Син Човечији прослави.

24 Заиста, заиста вам кажем: ако пшенично зрно не падне у земљу и не умре, оно не може донети род, него остаје сâмо. А ако умре, онда доноси много рода.

25 Ко год воли свој живот, изгубиће га. А ко мрзи свој живот на овом свету, сачуваће га за вечни живот.

26 Ко хоће да ми служи, нека ме следи. Где сам ја, тамо ће бити и мој слуга. Ко хоће да ми служи, имаће част код мога Оца.

Исус говори о својој смрти

27 Сада ми је душа узнемирена. Шта да кажем? Да кажем: 'Оче, избави ме од часа *страдања*'? Па због тог часа сам и дошао!

28 Оче, прослави своје име!“

Тада се зачује глас са неба: „Прославио сам и опет ћу прославити!“

29 Народ који је ту стајао, када је то чуо, рече: „Загрмело је нешто!“ Други рекоше: „То му је анђео говорио!“

30 Исус рече: „Овај глас се није чуо због мене, него због вас.

31 Сада је време да се суди овом свету. Сада ће владар овог света бити збачен.

32 А кад ја будем подигнут са земље, све људе ћу привући к себи.“

33 Исус је, рекавши ово, показао каква га смрт чека.

34 Тада му народ одговори: „Из Закона смо чули да ће Христос живети довека. Како ти, онда, кажеш да ће Син Човечији бити подигнут? Ко је тај Син Човечији?“

³⁵ Исус им одговори: „Још мало времена је светлост међу вама. Хођајте док имате светлости, да вас тама не обузме. Ко хода по тами, не зна куда иде.

³⁶ Верујте у светлост док је имате, да будете синови светлости.“ Рекавши ово, Исус је отишао и сакрио се од њих.

Неверовање народа

³⁷ Иако је Исус учинио толике знаке пред њима, они нису веровали у њега.

³⁸ Тако се испунило оно што је рекао пророк Исаија: „Господе, ко је поверовао нашој поруци, и мишица Господња коме се открила?“

³⁹ Због овог нису могли да верују, јер Исаија поново каже:

⁴⁰ „Бог им је очи ослепео
и срца им отврдуо;
да очима не виде
и да срцем не схвате,
да се не обрете
да их ја исцелим.“

⁴¹ Исаија је ово рекао, јер је видео Исусову славу, те је говорио о њему.

⁴² Чак су и многи свештеници веровали у њега, али нису смели да се јавно изјасне због фарисеја, да не би били искључени из синагоге.

⁴³ Наиме, више су волели људску славу него Божију славу.

⁴⁴ Исус повика: „Свако ко верује у мене, не верује само у мене, него и у онога који ме је послао.

⁴⁵ Ко мене види, види онога који ме је послао.

⁴⁶ Ја сам светлост која је дошла на свет, да свако ко верује у мене не остане у тами.

⁴⁷ Ко слуша моје речи, а не извршава их, томе не судим ја. Јер, ја нисам дошао да судим свету, него да се свет спасе мојим посредством.

⁴⁸ Ко мене одбацује и не прихвата моје речи, има једног за судију. То је реч коју сам говорио; она ће му судити у Последњи дан.

⁴⁹ Ја нисам говорио што је мени по вољи. Сам Отац ме је послао и заповедио ми шта да кажем и шта да говорим.

⁵⁰ А ово знам: у његовој заповести јесте вечни живот. Ја говорим само оно што ми је Отац рекао да говорим.“

13

Исус пере ноге ученицима

¹ Било је то пред празник Пасхе. Исус је знао да је дошао час да оде са овог света к Оцу. Тада је показао колико воли оне који су му припадали на овом свету, а волео их је до краја.

² Исус и његови ученици су били за вечером. Ђаво је Јуди Искарјоту, сину Симоновом, већ био убацио у срце намисао да изда Исуса.

³ Исус је знао да му је Отац предао потпуну власт; знао је да од Бога долази и да ће к Богу отићи.

⁴ Тада је устао од вечере, скинуо са себе горњи део одеће, и опасао убрус око бедара.

⁵ Онда је налио воду у лавор, па је почео да пере ноге ученицима и да их брише убрусом којим је био опасан.

⁶ Када је дошао до Симона Петра, овај му рече: „Господе, зар ти да переш моје ноге?“

⁷ Исус му одговори: „Ти сад не знаш шта ја радим, али ћеш разумети после.“

⁸ Петар му рече: „Никада ти нећеш прати моје ноге!“

Исус му рече: „Ако ти не оперем ноге, немаш удела са мном.“

⁹ Симон Петар му рече: „Господе, *опери* ми не само ноге, него и руке и главу!“

¹⁰ Исус му рече: „Ономе који је окупан треба опрати само ноге, јер је већ сав чист. Ви сте чисти, али не сви.“

¹¹ Исус је знао ко је његов издајник, па је зато рекао: „Нисте сви чисти.“

¹² Након што је опрао ноге ученицима, Исус је обукао своју горњу одећу и вратио се на своје место за столом. Онда их је упитао: „Да ли разумете шта сам вам учинио?“

¹³ Ви ме називате учитељем и Господом, и с правом то кажете, јер ја то и јесам.

¹⁴ Дакле, ако сам ја, Господ и учитељ, опрао вама ноге, онда сте и ви дужни да перете ноге једни другима.

¹⁵ Дао сам вам пример: чините онако како сам ја учинио вама.

¹⁶ Заиста, заиста вам кажем: слуга није већи од свог господара, нити је апостол већи од онога који га је послао.

¹⁷ Пошто знате ово, бићете блажени ако то и чините.

Исусов издајник

¹⁸ Не говорим о свима вама. Ја знам које сам изабрао. Али Писмо мора да се испуни, *кад каже*: 'Онај који са мношћем једе, окрену се против мене.'

¹⁹ Кажем вам пре него што се то догоди, да бисте, када се то збуди, веровали да сам ја *онај који јесте*.

²⁰ Заиста, заиста вам кажем: ко прихвата онога кога ја шаљем, мене прихвата, а ко прихвата мене, прихвата онога који је мене послао.“

21 Након што је ово изрекао, Исус се дубоко узнемирио и отворено изјавио: „Заиста, заиста вам кажем да ће ме издати један од вас.“

22 Ученици су се згледали међу собом питајући се о коме он то говори.

23 Један од ученика који је био Исусов миљеник, лежао је за столом до Исусовог крила.

24 Симон Петар му је дао знак и рекао: „Питај о коме то говори.“

25 Тако се тај ученик наслонио на Исусове груди и упитао: „Господе, ко је тај?“

26 Исус одговори: „То је онај коме дам умочен залогај хлеба.“ Умочио је залогај хлеба и дао га Јуди, сину Симона Искариота.

27 Чим је Јуда појео залогај, уђе Сатана у њега. Исус му рече: „Што хоћеш да учиниш, учини брзо.“

28 Нико од ученика за столом није разумео зашто му је то рекао.

29 Пошто је Јуда код себе држао заједнички новац, неки су мислили да му је Исус рекао да оде да купи нешто хране за празник или да се да сиромашнима.

30 Јуда је узео залогај и одмах изашао. Била је ноћ.

Нова заповест

31 Када је Јуда изашао, Исус рече: „Сада ће Бог открити славу Сина Човечијег, а по њему ће се открити слава Божија.

32 Ако ће се по Сину Човечијем открити слава Божија, онда ће и Бог открити славу његову. То ће се десити брзо.

33 Децо, још мало времена сам са вама. Ви ћете ме тражити, али што сам рекао јудејским вођама, то сада и вама кажем: 'Тамо где ја идем, ви не можете доћи.'

34 Дајем вам нову заповест: волите једни друге. Како сам ја вас волео, тако и ви да волите једни друге.

35 Ако будете имали љубави један за другог, сви ће знати да сте моји ученици.“

Исус предсказује Петрово одрицање

36 Рече му Симон Петар: „Господе, куда идеш?“ Исус му одговори: „Сада не можеш ићи за мном тамо где ја идем, али ћеш ме касније следити.“

37 Петар му рече: „Господе, зашто не могу да те следим? Спреман сам да умрем за тебе!“

38 Исус му одговори: „Да ли си заиста спреман да умреш за мене? Заиста, заиста ти кажем: пре него што се петао огласи, три пута ћеш ме се одрећи.“

14

1 Нека се не узнемирава ваше срце. Верујте у Бога и верујте у мене.

2 У дому мога Оца има много станова. Иначе, зар бих вам рекао: 'Идем да вам припремим место'?

3 А кад одем и припремим вам место, вратићу се и повести вас са собом, да и ви будете где сам ја.

4 А ви знате пут куда ја идем.“

5 Тома му рече: „Господе, не знамо где идеш. Како можемо да знамо пут?“

6 Исус му рече: „Ја сам Пут и Истина и Живот. Нико не долази к Оцу осим по мени.

7 Стога, ако сте упознали мене, упознаћете и мог Оца. Ви га познајете већ сада и видели сте га.“

8 Филип рече: „Господе, покажи нам Оца и биће нам довољно.“

9 Исус му рече: „Толико сам времена са вама и ниси ме упознао, Филипе? Ко је видео мене, видео је и Оца. Зашто онда кажеш: 'Покажи нам Оца'?

¹⁰ Зар не верујеш да сам ја у Оцу и да је Отац у мени? Речи које вам говорим не долазе од мене; Отац који је у мени чини своја дела.

¹¹ Верујте да сам ја у Оцу и Отац у мени. Ако не због другог, верујте макар због дела која чиним.

¹² Заиста, заиста вам кажем: ко верује у мене, чиниће дела која ја чиним. Чиниће и већа дела, јер ја одлазим к Оцу.

¹³ Што год затражите у моје име, ја ћу то учинити, да би се слава Очева открила у Сину.

¹⁴ Што год затражите у моје име, ја ћу то учинити.

Исус обећава Духа Светога

¹⁵ Ако ме волите, извршаваћете моје заповести,

¹⁶ а ја ћу измолити од Оца да вам да другог Помагача-Утешитеља да буде са вама до века.

¹⁷ Он је Дух истине. Њега свет не може да прими, јер га не види и не познаје. Ви га познајете, јер са вама борави и биће у вама.

¹⁸ Нећу вас оставити као сирочад. Вратићу се к вама.

¹⁹ Још мало и свет ме неће видети. Ви ћете ме видети и живећете, јер ја живим.

²⁰ У тај дан ћете сазнати да сам ја у свом Оцу, а да сте ви у мени и ја у вама.

²¹ Ко прихвата моје заповести и извршава их, тај ме воли. А ко воли мене, њега ће волети мој Отац. И ја ћу га волети и себе му открити.“

²² Јуда (не Искарот) рече: „Господе, како то да ћеш се открити нама, а не свету?“

²³ Исус му одговори: „Ако ме неко воли, држаће се мога учења, па ће га и мој Отац волети. Мој Отац и ја ћемо доћи к њему и настанићемо се код њега.

24 А ко ме не воли, тај се не држи мог учења. Учење које слушате није моје, већ потиче од Оца који ме је послао.

25 Ово вам кажем док сам још са вама.

26 А Помагач-Утешитељ, Дух Свети, кога Отац шаље у моје име, поучиће вас свему и подсетиће вас на све што сам вам рекао.

27 Мир свој вам остављам, мир свој дајем вам. Не дајем вам онакав мир какав свет даје. Не дајте да вам узнемиреност и страх обузму срце.

28 Чули сте да сам вам рекао: 'Одлазим, али се враћам к вама.' Да ме волите, ви бисте се радовали што одлазим к Оцу, јер је Отац већи од мене.

29 То сам вам сада рекао, пре него што се догоди, да верујете кад се то догоди.

30 Нећу још дуго говорити с вама, јер долази владар овога света. Он нема власти нада мношћем,

31 али свет треба да зна да ја волим Оца и да чиним онако како ми је заповедио мој Отац.

Устаните, идемо одавде!

15

Исус - прави чокот

1 Ја сам прави чокот, а мој Отац је виноградар.

2 Он уклања сваку лозу на мени која не рађа род, а чисти сваку која рађа, да би више рода донела.

3 А вас је већ очистио реч коју сам вам говорио.

4 Останите у мени и ја ћу остати у вама. Као што лоза, сама од себе, не може да доноси род ако не остане на чокоту, тако ни ви не можете да доносите плод ако не останете у мени.

5 Ја сам чокот, а ви сте лозе. Ко остане у мени и ја у њему, тај доноси много плода, јер без мене не можете ништа чинити.

⁶ Ако неко не остане у мени, тај се избацује као одсечена лоза, те се суши, а као такву је скупљају и бацају у ватру, па је спаљују.

⁷ Ако останете у мени и ако моје речи остану у вама, тражите што хоћете и добићете.

⁸ Ово је на славу мога Оца: да доносите многоструки род и да будете моји ученици.

⁹ Као што је Отац волео мене, тако сам и ја волео вас; останите у мојој љубави.

¹⁰ Ако извршавате моје заповести, остаћете у мојој љубави, као што сам и ја извршио заповести свога Оца, те остајем у његовој љубави.

¹¹ Ово сам вам рекао да би моја радост била у вама и да би ваша радост била потпуна.

¹² Ово је моја заповест: волите једни друге, као што сам ја волео вас.

¹³ Нема веће љубави него кад неко да свој живот за своје пријатеље.

¹⁴ А ви сте моји пријатељи ако чините што вам заповедам.

¹⁵ Не називам вас више слугама, јер слуга ништа не зна о пословима свога господара. Ја вас називам пријатељима, јер сам вам обзнанио све што сам чуо од свога Оца.

¹⁶ Нисте ви мене изабрали, него сам ја изабрао вас и поставио вас да идете и доносите род и да ваш род остане, те да вам Отац да све што затражите у моје име.

¹⁷ Ово вам заповедам: волите једни друге.

¹⁸ Ако вас свет мрзи, знајте да је мене мрзео пре вас.

¹⁹ Да припадате овом свету, свет би волео своје. Али, пошто не припадате свету, него сам вас ја издвојио из овог света, свет вас због тога мрзи.

²⁰ Сећајте се речи коју сам вам рекао: 'Слуга

није већи од свог господара.’ Дакле, ако су мене прогонили, прогониће и вас; ако су послушали моје речи, послушаће и ваше.

²¹ Они ће све то чинити ради мене, јер не познају онога који је послао мене.

²² Да нисам дошао и да им нисам говорио, то им се не би урачунало у грех. Овако немају изговора за свој грех.

²³ Ко мрзи мене, мрзи и мога Оца.

²⁴ Да нисам међу њима чинио дела, која нико други није учинио, грех им се не би урачунао. Сад су видели, па су омрзли и мене и мога Оца.

²⁵ Ипак, то је због тога да би се испунила реч, записана у њиховом Закону: ’Омрзли су ме без разлога.’

²⁶ А када дође Помагач-Утешитељ, кога ћу вам послати од Оца, Духа истине, Дух који од Оца исходи – он ће сведочити за мене.

²⁷ И ви ћете сведочити за мене, јер сте од почетка са мном.

16

¹ Ово сам вам рекао да не одустанете.

² Искључиваће вас из синагога, а доћи ће час када ће, ко год вас убије, мислити да тиме служи Богу.

³ Ово ће чинити, јер нису упознали ни Оца ни мене.

⁴ Међутим, ово сам вам рекао да се, када дође тај час, сетите мојих речи. Ово вам нисам говорио на почетку, јер сам био са вама.

⁵ Сада одлазим к ономе који ме је послао, а нико од вас ме не пита: ’Куда одлазиш?’

⁶ Напротив, вама је жалост обузела срце зато што сам вам то рекао.

⁷ Ја вам говорим истину: за вас је боље да одем, јер ако ја не одем, Помагач-Утешитељ неће доћи к вама. Али ако одем, послаћу га к вама.

⁸ А кад он дође, показаће свету шта је грех, шта је правда и шта је суд.

⁹ Грех је то што не верује у мене.

¹⁰ Правда је то што одлазим к Оцу и што ме нећете више видети.

¹¹ Суд је то што је владар овога света осуђен.

¹² Имам још много шта да вам кажем, али сада би то било превише за вас.

¹³ А када дође он, Дух истине, упутиће вас у сву истину, јер неће говорити по своме, него ће говорити оно што чује, и најављиваће вам будуће догађаје.

¹⁴ Он ће ме прославити, јер ће од мене примити и вама најављивати.

¹⁵ Све што има Отац, припада и мени. Зато сам вам рекао да ће од мене узети и вама најављивати.

¹⁶ Још мало па ме нећете више видети, а затим још мало, па ћете ме видети.“

Жалост и радост

¹⁷ Тада Исусови ученици рекоше једни другима: „Шта значи то што нам је рекао: 'Још мало, па ме нећете више видети, а затим још мало, па ћете ме видети' и 'зато што одлазим к Оцу'?”

¹⁸ Шта мисли под тим: 'Још мало'? Не знамо о чему то говори.“

¹⁹ Исус је знао да хоће да га питају, па им је рекао: „Питате се међу собом шта значи оно што сам рекао: 'Још мало, па ме нећете више видети, а затим још мало, па ћете ме видети'?”

20 Заиста, заиста вам кажем да ћете плакати и нарицати, а свет ће се радовати. Бићете у жалости, али ће се ваша жалост преокренути у радост.

21 Жена је у тескоби кад рађа, јер је дошао час порођајних болова, али кад роди дете, она више не спомиње своју муку, јер је новорођенче дошло на свет.

22 И ви сте сада жалосни, али ја ћу вас поново видети, те ће ваша срца бити испуњена радошћу. Ту радост нико неће моћи да вам одузме.

23 У онај дан ме нећете више питати ни о чему. Заиста, заиста вам кажем: Отац ће вам дати што год затражите у моје име.

24 Ви још нисте ништа затражили у моје име. Тражите и добићете, да ваша радост буде потпуна.

25 Ово сам вам рекао сликовито, али доћи ће час када вам више нећу говорити сликовито, него ћу вам отворено говорити о Оцу.

26 У тај дан ви ћете тражити од Оца у моје име. Не кажем вам да ћу ја молити Оца за вас.

27 Наиме, вас сам Отац воли, зато што сте ви заволели мене и зато што сте поверовали да сам дошао од Бога.

28 Од Оца сам изашао и дошао на свет; сада одлазим са света и идем к Оцу.“

29 Његови ученици му рекоше: „Ево, сад нам отворено говориш и не служиш се сликовитим говором.

30 Сада знамо да све знаш и да није потребно да ти неко постави питање, јер ти то унапред знаш. Зато верујемо да си дошао од Бога.“

31 „Сада верујете? – упита их Исус.

32 Ево, тек што није наступио час, када ћете се сви разбежати свако на своју страну, а мене оставити

самог. Ипак, ја нисам сам, јер је Отац са мном.

³³ Ово сам вам рекао да имате мир у мени. У свету ћете имати невољу, али ви будите храбри; ја сам победио свет.“

17

Исусова првосвештеничка молитва

¹ Рекавши ово, Исус је подигао своје очи ка небу, и рекао:

„Оче, дошао је час. Прослави свога Сина, да би Син прославио тебе.

² Јер ти си му дао власт над сваким човеком да подари вечни живот свима које си му дао.

³ А вечни живот је ово: да упознају тебе, јединог и правог Бога, и Исуса Христа, кога си ти послао.

⁴ Ја сам показао твоју славу на земљи: извршио сам дело које си ми поверио.

⁵ Сада, Оче, подај ми славу у твоме присуству, славу коју сам имао са тобом пре постања света.

⁶ Објавио сам твоје име онима које си ми дао из света. Они су били твоји, а ти си их дао мени и они су послушали твоју реч.

⁷ Сад знају да све што си ми дао долази од тебе,

⁸ јер сам им рекао оно што си ти рекао мени. То су прихватили, те знају да је истина да сам од тебе дошао и верују да си ме ти послао.

⁹ За њих се молим. Не молим се за свет, него за оне које си ми ти дао, јер су твоји.

¹⁰ Све што припада мени припада и теби, и све што припада теби припада и мени, а моја слава се открила по њима.

¹¹ Ја нисам више на свету, али су они на свету. Сада идем к теби. Оче свети, сачувај их у свом имену,

које си ми дао, да и они буду једно као што смо ми једно.

¹² Док сам био с њима, чувао сам их у твом имену, које си ми дао. Ја сам их сачувао и ниједан од њих није изгубљен, осим човека предвиђеног за пропаст*, да се испуни што је написано у Писму.

¹³ Сада идем к теби, а ово говорим док сам на свету, да би и њих испунила радост коју ја имам.

¹⁴ Дао сам им твоју реч, а свет их је омрзао зато што не припадају свету, као што ни ја не припадам свету.

¹⁵ Не молим те да их узмеш са света, већ да их сачуваш од Злога.

¹⁶ Они не припадају свету, као што ни ја нисам од света.

¹⁷ Посвети их себи истином; твоја реч је истина.

¹⁸ Ја их шаљем у свет, као што си ти мене послао на свет.

¹⁹ Ја себе посвећујем ради њих, да и они буду посвећени истином.

Исус моли за све вернике

²⁰ Не молим се само за њих, него и за све који ће, преко њихове поруке, поверовати у мене,

²¹ да би сви били једно. Као што си ти, Оче, у мени и ја у теби, тако нека и они буду једно у нама, да свет поверује да си ме ти послао.

²² Ја сам им предао славу, коју си ти предао мени, да буду једно као што смо ми једно:

* **17:12** Дословно: *Сина пропаст*. Израз може да се тумачи двојако. Син пропаст може да се преведе као човек предвиђен, или одређен за пропаст, чиме се наглашава дословно испуњење пророштва, или син пропаст, то јест, човек чије понашање води у пропаст, чиме се наглашава Јудина морална особина. Израз син пропаст такође има есхатолошко значење (2. Сол 2,3; 1. Јн 2,18.22; 4,3).

²³ ја у њима и ти у мени, да буду у потпуном јединству, да би свет знао да си ме ти послао и да си их волео онако како си волео мене.

²⁴ Оче, хоћу да они које си ми ти дао буду са мном и да гледају моју славу, славу коју си ми дао, јер си ме волео пре постања света.

²⁵ Оче праведни, свет те не познаје, али ја те познајем, а и они знају да си ме ти послао.

²⁶ Ја сам им објавио твоје име, а објављиваћу га и даље, да љубав којом си ме волео буде у њима, и ја у њима.“

18

Исуса хансе

¹ Када је ово изрекао, Исус је са својим ученицима прешао преко потока Кидрона где је био врт. Тамо је отишао са својим ученицима.

² А Јуда, издајник, је знао за ово место, јер се Исус тамо често налазио са својим ученицима.

³ Дошао је тамо, водећи са собом чету војника и храмске стражаре, које су послали водећи свештеници и фарисеји. Са собом су носили бакље, светиљке и оружје.

⁴ Исус, знајући шта ће му се све догодити, изађе и упита их: „Кога тражите?“

⁵ Они му одговорише: „Исуса Назарећанина.“

Исус одговори: „Ја сам.“ Јуда, издајник, стајао је међу њима.

⁶ Када је Исус рекао: „Ја сам“ – они устукнуше и попадале на земљу.

⁷ Исус их поново упита: „Кога тражите?“

Они одговоре: „Исуса Назарећанина.“

⁸ Исус им одговори: „Нисам ли вам рекао да сам то ја? Али, ако мене тражите, пустите онда ове *што су са мном да иду*.“

⁹ То се догодило да се испуне речи које је Исус изрекао: „Ниједног од оних које си ми дао нисам изгубио.“

¹⁰ Тада Симон Петар извуче мач који је имао са собом, па удари Првосвештениковог слугу и одсече му десно ухо. Слуга се звао Малхо.

¹¹ Исус рече Петру: „Врати мач у корице! Зар да не испијем чашу коју ми је Отац дао?“

¹² Тада војници са заповедником и јудејским старешинама ухвате Исуса и свежу га.

¹³ Прво су га одвели Ани, јер је он био Кајафин таст, а Кајафа је те године био Првосвештеник.

¹⁴ Кајафа је био онај што је саветовао Јевреје да је боље да један човек умре за народ.

¹⁵ А Симон Петар и један други ученик следили су Исуса. Тај ученик је познавао Првосвештеника, па је ушао са Исусом у Првосвештениково двориште.

¹⁶ Петар је остао да стоји пред вратима. Онај други ученик, који је познао Првосвештеника, изашао је тада, разговарао са вратарком и увео Петра у двориште.

¹⁷ Тада слушкиња вратарка рече Петру: „Да ниси и ти један од ученика оног човека?“

„Нисам“ – одговори *Петар*.

¹⁸ Пошто је било хладно, слуге и стражари су zaloжили ватру, па су стајали око ње и грејали се. И Петар је тамо стајао са њима и грејао се.

Првосвештеник испитује Исуса

¹⁹ У међувремену, Првосвештеник је испитивао Исуса о његовим ученицима и о његовом учењу.

20 Исус му одговори: „Говорио сам јавно пред народом. Увек сам поучавао у синагоги и у храму где се сви Јевреји окупљају. Ништа нисам говорио тајно.

21 Зашто питаш мене? Питај оне који су слушали шта сам им говорио. Они знају шта сам рекао.“

22 Кад је Исус рекао ово, један од стражара који је ту стајао ошамари га и рече: „Зар се тако одговара Првосвештенику?!“

23 Исус му одговори: „Ако сам рекао нешто што не ваља, докажи да то не ваља. Али, ако сам у праву, због чега ме удараш?“

24 Тада га је Ана свезаног послао Првосвештенику Кајафи.

Петар се поново одриче Исуса

25 Симон Петар је у међувремену стајао око ватре и грејао се. Тада му је неко рекао: „Зар ниси и ти један од његових ученика?“

Петар то порече, говорећи: „Не, нисам!“

26 Један од Првосвештеникових слугу, рођак оног слуге коме је Петар одсекао ухо, такође му рече: „Зар те нисам видео с њим у врту?“

27 Петар поново порече и уто се огласи петао.

Исус пред Пилатом

28 Рано ујутро су Исуса одвели од Кајафе у преторијум. Јудејске вође нису ушле у преторијум, да не би постали обредно нечисти уочи пасхалне вечере.

29 Пилат изађе пред њих и упита: „За шта оптужујете овог човека?“

30 „Зар бисмо га довели пред тебе да није починио злочин?“ – одговорише му они.

31 Пилат им рече: „Узмите га, па му судите по вашем Закону!“

Јудејске вође му одговорише: „Ми никог не смемо да погубимо.“

³² Ово се догодило да се испуне Исусове речи, које је изрекао да би наговестио каквом ће смрћу умрети.

³³ Пилат се онда вратио у преторијум и позвао Исуса. Питао га је: „Јеси ли ти Цар јудејски?“

³⁴ Исус одговори: „Питаш ли то тек тако или су ти други говорили о мени?“

³⁵ Пилат одговори: „Зар сам ја Јеврејин? Твој народ и водећи свештеници су те предали мени. Шта си учинио?“

³⁶ Исус одговори: „Моје Царство не припада овом свету. Када би моје Царство припадало овом свету, моји поданици би се борили да не будем предан Јеврејима. Међутим, моје Царство није одавде.“

³⁷ Тада га Пилат упита: „Шта, дакле? Јеси ли цар?“ „Ти кажеш да сам Цар – одговори му Исус. Ја сам се родио и дошао на свет да бих сведочио за истину. Свако ко је од истине, слуша мој глас.“

³⁸ Пилат упита: „Шта је истина?“ Рекавши ово, Пилат је поново изашао пред јудејске вође и рекао им: „Ја не налазим никакву кривицу на њему!“

³⁹ Код вас је обичај да вам за Пасху ослободим једног затвореника. Хоћете ли да вам ослободим Цара јудејског?“

⁴⁰ Они поново повикаше: „Не њега, него Вараву!“ (Тај Варава је био одметник.)

19

Исус осуђен на смрт

¹ Тада је Пилат предао Исуса да га ишибају.

² Војници, пак, оплетоше венац од трња и ставише му га на главу. Огрнули су му и кабаницу од порфире,

³ па су му прилазили и говорили: „Здраво, Царе јудејски!“ Уз то су га шамарали.

⁴ Пилат је поново изашао и рекао народу: „Ево, изводим вам га, али да знате: ја не налазим никакву кривицу на њему.“

⁵ Исус изађе напоље са трновом круном на глави и скерлетном кабаницом на себи.

Онда им је *Пилат* рекао: „Ево човека!“

⁶ Када су га водећи свештеници и стражари видели, повикали су:

„Разапни га, разапни!“

Пилат им рече: „Узмите га ви, па га разапните. Ја не налазим никакву кривицу на њему.“

⁷ Јевреји му одговорише: „Ми имамо Закон и по том Закону он мора да умре, јер је тврдио да је Син Божији.“

⁸ Када је Пилат то чуо, још више се уплашио.

⁹ Ушао је у преторијум и поново упитао Исуса: „Одакле си ти?“ Исус му није ништа одговорио.

¹⁰ Пилат му онда рече: „Зар са мном нећеш да говориш? Зар не знаш да имам власт да те ослободим, као и власт да те разапнем?“

¹¹ Исус му одговори: „Не би ти имао никакву власт нада мном, да ти није дана од горе. Зато је већи грех на ономе који ме је теби предао.“

¹² Од тог часа је Пилат још више настојао да ослободи Исуса. А Јевреји су и даље викали, говорећи: „Ако ослободиш овог, ниси пријатељ римском цару! Ко себе проглашава за цара, противи се римском цару!“

¹³ Када је Пилат чуо те речи, извео је Исуса и сео на судијску столицу, на месту које се зове *Литостротос* (јеврејски: *Гавата*).

14 То је био дан Припреме уочи празника Пасхе, негде око подне*.

Пилат рече Јеврејима: „Ево вашег Цара!“

15 Јевреји повикаше: „Смакни га! Смакни! Разапни га!“

Пилат им рече: „Зар да вашег Цара разапнем?“

Водећи свештеници одговорише: „Ми немамо другог цара осим римског цара.“

16 Тада им је Пилат предао Исуса да га разапну.

Распеће

Војници су тада преузели Исуса.

17 Носећи свој крст, дошао је на место које се зове „Место лобање“ (јеврејски: *Голгота*).

18 Ту су га разапели на крст, а са њим другу двојицу, њему с обе стране, тако да је Исус био у средини.

19 Пилат је написао натпис и дао да се постави на крст. На њему је било написано: „Исус Назарећанин, ЦАР ЈУДЕЈСКИ“.

20 Овај натпис су многи Јевреји прочитали, јер је место где је Исус био разапет било близу града. Натпис је био написан на јеврејском, латинском и грчком.

21 Тада су јеврејски водећи свештеници рекли Пилату: „Немој да напишеш: 'Цар јеврејски', него: 'Тај је за себе тврдио: 'Ја сам Цар јеврејски.'““

22 Пилат одговори: „Написао сам што сам написао.“

23 Када су војници разапели Исуса, узели су његову одећу и поделили је међу собом на четири дела, сваком по део. Узели су и доњу хаљину, која није била шивена, него сва изаткана.

24 Зато су рекли један другом: „Боље да је не цепенемо, него да бацамо коцку за њу, па ко добије.“

* 19:14 У грчком око шестог часа.

То се догодило да би се испунило што је написано у Писму:

„Моје хаљине поделише међу собом,
коцку бацише за моју одећу.“

Војници тако и учине.

²⁵ Код крста су стајале Исусова мајка, сестра његове мајке, Марија Клопина, и Марија Магдалена.

²⁶ Када је Исус спазио мајку и крај ње ученика који му је био миљеник, рекао је мајци: „Жено, ево ти сина.“

²⁷ Затим је рекао ученику: „Ево ти мајке.“ Од тог часа ју је ученик узео у своју породицу.

²⁸ Након овога, Исус је знао да се све свршило. А да би се Писмо сасвим испунило, рекао је: „Жедан сам.“

²⁹ Ту, у близини, стајала је посуда пуна киселог вина. Тада су на штап исопа натакли сунђер натопљен киселим вином и принели га његовим устима.

Исус умире

³⁰ Када је Исус окусио вино, рекао је: „Свршено је.“ Глава му тада клону и он издахну.

³¹ Пошто је тај дан био Припрема, јудејске вође замоле Пилата да се разапетима сломе ноге, да њихова тела не би остала на крсту преко суботе. Наиме, те суботе је био велики празник.

³² Војници су тада дошли до првог разапетог и сломили му ноге, а потом су и другом разапетом сломили ноге.

³³ Када су дошли до Исуса и видели да је већ мртав, нису му сломили ноге.

³⁴ Уместо тога, један војник му је копљем пробо ребра. Отуда је одмах потекла крв и вода.

³⁵ То сведочи онај који је то видео и његово сведочење је истинито. Он зна да говори истину и сведочи да бисте ви поверовали.

³⁶ Ово се догодило да би се испунило што је записано у Писму: „Кост се његова неће сломити.“

³⁷ Писмо опет каже: „Гледаће онога кога су проболи.“

Исусов погреб

³⁸ После тога је Јосиф из Ариматеје затражио од Пилата да однесе Исусово тело. Јосиф је био Исусов ученик, али не јавно, јер се плашио јудејских власти. Тада је Јосиф дошао, и са Пилатовим одобрењем, однео Исусово тело.

³⁹ Са њим је дошао и Никодим, онај који је једном по ноћи дошао Исусу. Са собом је понео око тридесет килограма мирисног биља, смесе измирне и алоје.

⁴⁰ Тако они узму Исусово тело и обавију га платном са мирисним биљем, по јудејском обичају сахрањивања.

⁴¹ А близу места где је Исус био рапачет, био је један врт. У том врту се налазила једна нова гробница у којој нико није био сахрањен.

⁴² Пошто је био јудејски дан Припреме, и пошто је оно место било близу, положили су Исусово тело у тај гроб.

20

Празан гроб

¹ У недељу, пре свитања, дође Марија Магдалена на гроб и примети да је камен са гроба откопљан.

² Стога отрчи и дође к Симону Петру и другом ученику, Исусовом миљенику, па им рече: „Узели су Господа из гроба и не знамо где су га склонили!“

³ Петар и други ученик су тада изашли и дошли на гроб.

⁴ Обојица су трчала, али је онај други ученик био бржи од Петра, те је први дошао на гроб.

⁵ Завирио је унутра и опазио положене завоје, али није ушао у гроб.

⁶ Затим је и Симон Петар дошао за њим. Ушао је у гроб и видео положене завоје

⁷ и убрус који је био на Исусовој глави. Убрус није био са завојима, него је био сложен на једном месту.

⁸ Затим је ушао и други ученик који је први дошао на гроб. Видео је и поверовао.

⁹ Они тада још нису знали да у Писму пише да Исус треба да васкрсне из мртвих.

¹⁰ Тада су се ученици вратили кући.

Исус се јавља Марији из Магдале

¹¹ А Марија је стајала испред гроба и плакала. Сва у сузама, завирила је у гроб

¹² и угледала два анђела у белој одећи како седе на месту где је почивало Исусово тело. Један код места где је била Исусова глава, а други код места где су му биле ноге.

¹³ Анђели је упиташе: „Жено, зашто плачеш?“

Она им одговори: „Узели су мог Господа, а ја не знам где су га склонили.“

¹⁴ Рекавши ово, окренула се натраг и видела Исуса како стоји, али није знала да је то био Исус.

¹⁵ Исус јој рече: „Жено, зашто плачеш? Кога тражиш?“

Мислећи да је то вртлар, Марија рече: „Господине, ако си га ти однео, реци ми где си га положио и ја ћу га однети.“

¹⁶ Исус јој рече: „Марија!“ Она се окрену и рече на јеврејском: „Равуни!“ (што значи: „Учитељу!“)

17 Исус јој рече: „Не дотичи ме, јер још нисам узашао своме Оцу. Него, иди мојој браћи и реци им: „Узлазим своме Оцу и вашем Оцу, своме Богу и вашем Богу!“

18 Марија Магдалена оде и јави ученицима: „Видела сам Господа!“ Онда им је пренела оно што јој је рекао.

Исус се јавља својим ученицима

19 Те недеље увече, ученици су били заједно. Врата су била закључана, јер су се плашили јудејских власти. Тада дође Исус, стаде међу њих и рече им: „Мир вам!“

20 Рекавши то, показао им је руке и ребра. Ученици су били радосни што виде Господа.

21 Исус им поново рече: „Мир вам! Као што је мене послао Отац, тако ја шаљем вас.“

22 Рекавши ово, дунуо је и рекао им: „Примите Духа Светога.

23 Коме опростите грехе, опраштају му се, а коме не опростите грехе, томе се не опраштају.“

Исус се јавља Томи

24 Један од Дванаесторице, Тома звани „Близанац“, није био са осталима када је Исус дошао.

25 Њему су други ученици рекли: „Видели смо Господа!“ Он им рече: „Док не видим траг од клинова на његовим рукама и не ставим свој прст у ране од клинова и у рану између његових ребара, нећу веровати.“

26 Осам дана касније, ученици су се поново окупили; са њима је био и Тома. Иако су врата била закључана, Исус уђе унутра, стаде међу њих и рече: „Мир вам!“

27 Онда рече Томи: „Стави свој прст овде и погледај моје руке. Пружи своју руку и стави је међу моја ребра, те више не сумњај, него веруј!“

28 Тома му рече: „Господ мој и Бог мој!“

29 Исус му рече: „Верујеш ли зато што си ме видео? Блажени су они који верују, а нису ме видели.“

30 Исус је пред својим ученицима учинио и многе друге знаке који нису записани у овој књизи.

31 А ови су записани да бисте поверовали да Исус јесте Христос, Син Божији, и да бисте, верујући, имали живот у његово име.

21

1 После овога се Исус поново указао ученицима на Тиверијадском језеру. Овако се указао:

2 Били су заједно Симон Петар, Тома звани „Близанац“, Натанаило из Кане Галилејске, два сина Заведејева и још друга два ученика.

3 Симон Петар им рече: „Идем да ловим рибу.“ Они рекоше: „Идемо и ми с тобом.“ Отишли су и укрцали се у бродић, али те ноћи нису уловили ништа.

4 У освит зоре, Исус је стао на обалу, али ученици нису знали да је то Исус.

5 Тада им Исус рече: „Децо, јесте ли шта уловили?“ Они му одговорише: „Нисмо.“

6 Исус им рече: „Баците мреже с десне стране бродића. Тамо ћете наћи рибу.“ Они баце мреже и улове толико рибе да нису могли да их извуку.

7 Онај ученик који је био Исусов миљеник рече Петру: „То је Господ.“ Када је Симон Петар чуо да је то Господ, огрнуо се, јер је био лагано обучен и скочио у језеро.

⁸ Остали ученици су допловили и извукли мрежу с рибама. Они, наимае, нису били далеко од обале, свега стотинак метара*.

⁹ Кад су се искрцали на копно, видели су наложену ватру и на њој рибу и хлеб.

¹⁰ Исус им рече: „Донесите и од риба које сте сад уловили.“

¹¹ Симон Петар уђе у чамац и извуче на обалу мрежу пуну великих риба. Било их је стотину педесет три. Ипак, иако их је било толико, мрежа се није покидала.

¹² Исус им рече: „Дођите да доручкујете.“ Ниједан ученик није се усудио да га пита: „Ко си ти?“, јер су знали да је то Господ.

¹³ Исус је затим узео хлеб и дао им га, а тако и рибу.

¹⁴ То је било већ трећи пут како се Исус показао својим ученицима од како је устао из мртвих.

Исус и Петар

¹⁵ После доручка, Исус упита Симона Петра: „Симоне, сине Јованов, да ли ме стварно волиш више него ови?“

Петар одговори: „Да, Господе, ти знаш да те волим.“

Исус му рече: „Напасај моје јагањце!“

¹⁶ Исус га је и по други пут питао: „Симоне, сине Јованов, да ли ме стварно волиш?“

Петар одговори: „Да, Господе, ти знаш да те волим.“

Исус му рече: „Чувај моје овце!“

¹⁷ Исус га упита и по трећи пут: „Симоне, сине Јованов, волиш ли ме?“

* **21:8** У изворном тексту, *две стотине лаката*.

Петар се растужи што га већ трећи пут пита: „Волиш ли ме?“ Он му рече: „Господе, ти све знаш и знаш да те волим.“

Исус му рече: „Напасај моје овце!

¹⁸ Заиста, заиста ти кажем: кад си био млађи, сам си се опасивао и ишао куда си хтео, али кад остариш, ти ћеш испружити своје руке, па ће те неко други свезати и водити куда не желиш да идеш.“

¹⁹ Исус је ово рекао, назначавајући каквом ће смрћу Петар прославити Бога. Затим му је рекао: „Хајде за мном!“

²⁰ Уто се Петар окренуо и опазио да за њима иде онај ученик који је био Исусов миљеник, исти онај који се приликом Последње вечере наслонио на Исусове груди и питао га: „Господе, ко је твој издајник?“

²¹ Када га је Петар опазио, рекао је Исусу: „Господе, а шта са њим?“

²² Исус му одговори: „Ако ја хоћу да он остане жив док се ја не вратим, зар је то твоја брига? Ти само следи мене.“

²³ Од тада је међу браћом почело да се прича да тај ученик неће умрети. Међутим, Исус му није рекао да неће умрети, него: „Ако ја хоћу да он остане жив док се не вратим, зар је то твоја брига?“

²⁴ Тај ученик је сведок овим догађајима. Он је написао све ово и знамо да је његово сведочанство истинито.

²⁵ Има још много тога што је Исус учинио. Када би се све то редом записало, мислим да написане књиге не би стале ни у цео свет.

Biblica® Нови српски превод, слободна права
The Holy Bible in the Serbian language, Biblica® Open
New Serbian Translation Cyrillic 2017

copyright © 2005, 2017 Biblica, Inc.

Language: Српски/ Srpski (Serbian)

Contributor: Biblica, Inc.

Biblica® Нови српски превод, слободна права™

Ауторска права © 2005, 2017 Biblica, Inc.

Biblica® Open New Serbian Translation™

Copyright © 2005, 2017 by Biblica, Inc.

“Biblica” је заштићени знак регистрован од стране Biblica, Inc у Заводу за патенте и жигове Сједињених Америчких Држава. Користи се са дозволом.

“Biblica” is a trademark registered in the United States Patent and Trade-mark Office by Biblica, Inc. Used with permission.

Creative Commons License

Ово Свети писмо или „Дело“ је доступна под међународном лиценцом Creative Commons Attribution-ShareAlike 4.0 International License (CC BY-SA). Да бисте видели ову лиценцу, посетите <https://creativecommons.org/licenses/by-sa/4.0> или пошаљите писмо на адресу: Creative Commons, PO Box 1866, Mountain View, CA 94042, USA.

“Biblica” је заштићени знак регистрован од стране Biblica, Inc. Сваки пут када користите жиг Biblica® морате да имате писану дозволу од Biblica, Inc. Имате дозволу да копирате и дистрибуирате ово дело, све док га не мењате и задржавате наслов какав јесте, који укључује заштићени знак “Biblica®”. Измене или превођење овог дела ће створити изведено дело, које ће захтевати да уклоните заштићени знак Biblica®. Када објавите ово изведено дело, морате да наведете које сте промене направили тамо где људи могу да их виде, на пример на интернет страници. Такође, морате да покажете одакле је оригинално дело: „Оригинално дело Biblica, Inc. је бесплатно доступно на www.biblica.com и open.bible.”

Без обзира да ли користите ово дело без промена или направите изведено дело, изјава о ауторским правима мора да буде наведена на насловној страни или страни о ауторским правима дела/произведеног дела на следећи начин:

Biblica® Нови српски превод, слободна права™

Ауторска права © 2005, 2017 Biblica, Inc.

Biblica® Open New Serbian Translation™

Copyright © 2005, 2017 by Biblica, Inc.

“Biblica” је заштићени знак регистрован од стране Biblica, Inc у Заводу за патенте и жигове Сједињених Америчких Држава. Користи се са дозволом.

“Biblica” is a trademark registered in the United States Patent and Trade-mark Office by Biblica, Inc. Used with permission.

Такође, морате да понудите свој изведени рад користећи исту лиценцу (CC BY-SA) и правила.

Уколико желите да обавестите Biblica, Inc. у вези са вашим преводом овог дела, молимо вас да нас контактирате на <https://open.bible/#feedback>.

This work is made available under the Creative Commons Attribution-ShareAlike 4.0 International License (CC BY-SA). To view a copy of this license, visit <https://creativecommons.org/licenses/by-sa/4.0> or send a letter to Creative Commons, PO Box 1866, Mountain View, CA 94042, USA.

Biblica® is a trademark registered by Biblica, Inc., and use of the Biblica® trademark requires the written permission of Biblica, Inc. Under the terms of the CC BY-SA license, you may copy and redistribute this unmodified work as long as you keep the Biblica® trademark intact. If you modify a copy or translate this work, thereby creating a derivative work, you must remove the Biblica® trademark. On the derivative work, you must indicate what changes you have made and attribute the work as follows: “The original work by Biblica, Inc. is available for free at www.biblica.com and open.bible.”

Notice of copyright must appear on the title or copyright page of the work as follows:

Biblica® Нови српски превод, слободна права™

Ауторска права © 2005, 2017 Biblica, Inc.

Biblica® Open New Serbian Translation™

Copyright © 2005, 2017 by Biblica, Inc.

“Biblica” је заштићени знак регистрован од стране Biblica, Inc у Заводу за патенте и жигове Сједињених Америчких Држава. Користи се са дозволом.

“Biblica” is a trademark registered in the United States Patent and Trade-mark Office by Biblica, Inc. Used with permission.

You must also make your derivative work available under the same license (CC BY-SA).

If you would like to notify Biblica, Inc. regarding your translation of this work, please contact us at <https://open.bible/#feedback>.

This translation is made available to you under the terms of the Creative Commons Attribution Share-Alike license 4.0.

You have permission to share and redistribute this Bible translation in any format and to make reasonable revisions and adaptations of this translation, provided that:

- You include the above copyright and source information.

- If you make any changes to the text, you must indicate that you did so in a way that makes it clear that the original licensor is not necessarily endorsing your changes.

- If you redistribute this text, you must distribute your contributions under the same license as the original.

Pictures included with Scriptures and other documents on this site are licensed just for use with those Scriptures and documents. For other uses, please contact the respective copyright owners.

Note that in addition to the rules above, revising and adapting God's Word involves a great responsibility to be true to God's Word. See Revelation 22:18-19.

2025-05-21

PDF generated using Haiola and XeLaTeX on 20 May 2025 from source files dated 21 May 2025

c1df326b-f9ae-5728-a9ee-0b561c122248